

ചാര്ലി ക.

—○○○○—

ഭാഷാനാടിക.

—◆—

കൊച്ചണ്ണല്ലുമ കണ്ണതുക്കട്ടൻതന്നുരം

തിക്കമനസ്സേകാണ്ണ

ക്ലിച്ചി ആണോ കി യത.

—◆—

രൂപിവച്ചെന്ത

കേരളക്കല്ലുമാം അച്ചുക്കണ്ണിൽ അച്ചിച്ചത.

ഹംന്റ.

—◆—

(Copy right reserved.)

ചാരിക.

—••••—

ഭാഷാനാടിക.

—◆—

കൊച്ചണ്ണല്ലുര കിരതുക്ഷടൻതമ്പരം

തികമനസ്സേകാണ

ക്ലിച്ചുണ്ടാകിയത.

—◆—

രൂപിവച്ചെന്ത

കോരുക്കളുമാം അച്ചുക്കരിക്ക അച്ചിച്ചത.

മംഗൾ.

—••—

(Copy right reserved.)

ചാര്ലി കു. 0.

ഒ 0 ഓ 0 ന 0 ടി കു

ഹരി ശ്രീ ഗണപതയെ നമഃ
അവിമാനിക്ഷിപ്തം.

സദ്വാദ്വിധരാജപുത്രിക്കൈമിച്ചുകൊണ്ടെല്ലാം
സമ്പ്രസ്പദവിഹാക്കിവെച്ചുമടിക്കിൽത്താന്താനിങ്കുടിലും
ഭവ്യതപ്രകാരംവാനിയറിയാതേക്കണ്ടുകൊണ്ടാടിയാ
മില്ലുശ്രീസുഗ്രഹയുണ്ടുമാച്ചുരൂപംമാക്കംഡജേ (സ)

അരത്രനെന്നയല്ല,

മണ്ണുശ്രീമലർമക്കാരൈംതചുരന്തനേയുപരിത്തപ്പും
മന്ത്രതാല്പംമലമക്കാളിവമിന്നാലിച്ചുനാശങ്ങാഡിയോ
മണ്ണുപ്പോടിക്കേംമെയ്യംചുണ്ടുവാനിരണ്ടുകൊന്തിട്ടിട്ടം
കണ്ണംആർദ്ദഹനേതുനാംമരിമാരംതനെന്നുംവിശദംതോൻ (സ)
വിനെയും,

മനാക്ഷംപിന്നിൽനിന്നിട്ടിക്കയിൽവലിച്ചുബുദ്ധംനേരുക്കാൽ
ചെന്നേയ്ക്കുന്നമാശംപലപട്ടിപ്പറയുന്നൊന്നനില്ലും ത
നെന്നാണോത്തനേരം തമന്മാട്ടുമരന്തിൽ ചുന്നനോക്കുന്നും
വേഗം പിന്നാക്കംതനെന്നപോങ്ങംഗിമിജ്ഞുടക്കക്കാല്ലിനെക്കു
തോഴുന്നോൻ (സ)

(നാടി കഴിഞ്ഞിട്ട് സുരൂധാരൻ പ്രവേശിക്കുന്ന).

സുരു— മതി, മതി, വേഗം വത്ര! എറുക്കായാലും അര തേതുപരാരാവില്ലെന്നോ?

നടൻ— (പ്രവേശിച്ചിട്ട്) ഇതോ, എം വന്നവല്ലോ ഏ ന്താണൊപ്പെന്താവോ?

സുരു— എന്താണെന്നു സംശയിപ്പാറാണോ. ഈ രുക്ഷല ശേഖരിച്ചുത്തെ ഉത്സവത്തിനാവനിക്കുന്നു സജജ്ഞത്വാട സ ക്കിൽ നമ്മുടെ പതിവിൽപ്പുകാം എത്തക്കിലും ഒരു അപകടം അഭിനാശിക്കുന്നോ.

നടൻ— എത്ര അപകടമാണാടേണ്ടത്?

സുരു— നമ്മുടെ കൊച്ചങ്ങളും കുന്തതിക്കട്ടൻ തന്നും ഉണ്ടാകിയ “ചരിക്കാ” എന്ന നാട്ടികയായാൽ സഭക്കാക്കം ക്കെ നന്നു മസം പിടിപ്പിച്ചെന്നാണിക്കു തോന്നുന്നത്.

നടൻ— അവിട്ടന്നിവക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയാലും വെടിപ്പാക്കമോ?

സുരു— എടുക! വിധി!! അവിട്ടന്നിനു വിഷയത്തിൽ കു വിത്യാഭാക്കിയാൽ നന്നാവില്ല; ഈനു വിഷയത്തിലുണ്ടാക്കാ യാലെ നന്നാവുള്ളൂ, അങ്ങിനെയാണോ.

മരജ്ഞികവിവേഖാണിക്കിതിനുരന്നവാസല്പ്പാരതത്തിനാൽ
ഭണ്ഡിക്കാതെതനിനിപ്പിച്ചുനുകവിതാചാത്രത്തുമുള്ളിക്കായാൽ
മരജ്ഞിക്കംസമുള്ളനേകകവിതാഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കിന്ന് ചുംബി
ക്കാതിക്കട്ടുവര്ത്തിച്ചുതിനന്നാകാതെയാകാദ്ദേശം (ര’)

നടൻ— അഭയും! അവിട്ടെന്നു കവിത നന്നാല്ലെന്നു
ഞാൻ പറഞ്ഞത്തെ. പാക്കി, വിരുദ്ധത്തിലെപ്പോലെ ശ്രൂംഗാരഭി
പദ്ധതിനെ ഒരു ഗ്രന്ഥവും കാണാത്തിട്ടിപ്പിനെ ശക്കിച്ചു ചോയ്ക്കുന്നതാണ്.

സുരു— അങ്ങിനെ വരുമോ.

അംഗേശന്മുതലായനേകകമരിവിരുദ്ധാരട്ടഭാരവെട്ട
അങ്ങേഗ്രൂംഡിജിശക്കിയാലെയവരെത്തട്ടിപ്പുറപ്പിക്കിലും
തുംഗശ്രീവിജയന്നുള്ളിസ്വജാതുള്ളാപിസഹായാളിയിൽ
ശ്രൂംഗാരക്കാവുംതന്നുവരുമോകാൽംവിചാരിക്കുന്നു (ര’)

എന്നാൽ വില്പാത്മികളുടെ ബുദ്ധി തന്നെന്നു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ
വായിച്ചായും കാൽം വിട്ട കളിക്കിലുംവില്പായി എന്നു വന്നുവോ
ക്കുതെന്നുള്ളൂ അതുവോചനകൊണ്ട് അവിട്ടന്നിതുവരെ ഇം രസ
ത്തിലെങ്കിൽ ഗ്രന്ഥവുമാണുക്കിയിപ്പുനേന്നയുള്ളൂ.

നടൻ— എന്നാലെന്തുക്കുണ്ടാണ് അവിട്ടനു ഇം അതുവോ
ചന്നു വിമോധമായിട്ടിനാട്ടിക്കയുണ്ടാക്കിയാൽ?

സുരു— തന്റെ കവിതയ്ക്ക് ശ്രദ്ധാർത്ഥിക്ക് പ്രവേശിക്കു
ന്നാളു ദിന്യം കൂട്ടാൻ തന്നെയായിരിക്കും. എങ്കിനെന്നെങ്കാ
സ്വന്മാക്കുട്ടി, ഇവിടെ കാഞ്ഞം നടക്കുട്ടി, വേഷക്കാരി ഒക്കെള്ളാ
മിറ്റുക്കി! അന്തുടി അവരോടു ചെറുപ്പേണം.

ശ്രദ്ധാമന്ത്രാധികാർത്തികയാണെങ്കാണും

ശ്രദ്ധാമന്ത്രാധികാർത്തികയാണും

കേടുന്നില്ലെന്നമാട്ടവിനിയുമാന

കേടുന്നകാരനാമതാക്കാരത്തിപ്പ്രയോഗം— എന്ന

എന്നാലിനി വേഗം ചെട്ടി.

നടൻ— കല്പനപ്പോലെ (എന്ന പോയി).

ശ്രദ്ധാരു— (നാലുചുരുളം നോക്കീട്) അവാ! ഈ യാഗം
കാലത്തിന്റെ ഒരു ഭംഗി.

ബാലഗ്രീക്കൂർക്കാക്കമന്നിൽമുഴുവൻധാരക്കുമാക്കിട്ടാ
നാലോചിച്ചുല്ലാഖനാത്മസവിധാഭ്യാർഥിവസന്തതിനെ
മാലേഖാതെവാങ്കിട്ടുന്നിതവന്നാണ്ടുകൂല്ലവക്കാതവ
തനാലേപോർമുലമാലനാട്ടിലധികംആക്കിലിഡിംബ്രുട്ടുന്നിരി ഷാട്ടിലും (ര)

അരുതന്നെയ്ക്കു,

കട്ടിക്കാരുകൾക്കാണാഭിജ്ഞകിമധുവിഹന്തുക്കൈളിനോ
ടിജ്ഞപ്പോലെപറിച്ചുക്കവിനിതിൽപ്പേരുഡിച്ചുതെന്നിന്നെന
കാട്ടിടുന്നിതുകാരനിക്കുളിമാക്കിക്കാലമിക്കാലമാർ
പൊട്ടിജ്ഞനനിജപ്രിയന്റെപരിത്വാന്നാക്കിക്കൈളിച്ചുപ്പെന (പ)
(അണിശരയിൽ) ശമിയാണാജീപ്പുരാതത്ത. ഇതാ ഈ

കാമിജനാനന്ന കമായ വസന്തമേഖലാസവത്തിൽ,

ഉള്ളന്തിലുനന്നിണ്ണിട്ടിമിളുക്കാരേറുകൊണ്ടിപ്പുയ്യം

മുള്ളുള്ളികലയോടുചേരുന്നവിരഹാതകുകളുംതന്നെന്നെന

അംഗ്രൂത്തിശ്ശേരുക്കുംബാംബിതാസംസ്ക്രാവുംചെള്ളുകൊ

ണ്ണുള്ളംഗിവിജ്ഞാനിടുന്നശ്ശേരിക്കാത്തത്തിനിമണിശ്രീലിൽ (ശ)

(എന്ന) എ് ഇരുവേഗം ഇവർ വേഷംകെട്ടിപ്പുരാജ്ഞപ്പുട്ടു
മിംതൃപാവാ? ഇന്തി വേണു കാഞ്ഞം നടത്തുവാൻ പോകതന്ന.

(എന്ന പോയി)

പ്രസ്താവന കഴിഞ്ഞത്,

(അനന്തരം പരശ്രവോദി ശ്രദ്ധക്രമം കലയും
പ്രവേശണം.)

കല—ഈ പുണ്ണിവാത്തരാജ്യംവിട്ട് ശ്രദ്ധഗവിഡായ ചു
ണ്ണവികാവതിയിലെ വിവിധന പ്രയതിശിര ശ്രഷ്ടം വല ക
സ്ഥാപനത്താന്മാരാജ്യംകെട്ട് തന്നെളിശ്ശ ഏതു വളം വുസനിച്ചു.

ശ്രേ— അദ്ദീന വരാം. വല വെച്ചുള്ളാജ്ഞം വക്കാനി
ടയുള്ള വിഷയമാണാല്ലോ ഇത്. പത്രപതിനാറ കൊല്ലുംമുന്ന വി
ജയസേന മഹാരാജാവ ശ്രദ്ധവായ ഈ മാത്രാണ്ണസേനനാ
കിട്ടുന്നതിയ യുദ്ധത്തിന്റെ ലുഹൂരിലഘൂ നമ്മുടെ ചാന്ദ്രവ
മം മഹാരാജാവിന്റെ പട്ടമഹിഷി കാന്തിപേരിയുടെ അരുളം
പുണ്ണിവാത്തരാജാവ നാലിച്ചുപോയത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കമ്മയു
അന്നുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിനും പുത്രിമാരുടെ ഉണ്ടായിരു
ന്നാജ്ഞ. അതിനേയും കാണാതെയായിപ്പോയി. ഇദ്ദീന പടക
ഖിൽ വലക്കം വല ആചത്രുക്കളം വന്നുകാണാൻമാത്രം. ഈ വിജ
യസേനമാണാജാവ നാടന്നിന്തിയതിന്റെശേഷം ചന്ദ്രവമ്മ മ
ഹാരാജാവായിട്ടു നടത്തിയ യുദ്ധത്തിലും വല കുഞ്ഞങ്ങളംവരി.
എന്നെത്തന്നെ ഈ മാത്രാണ്ണസേനൻ പിടിച്ചുകൊട്ടി കാരാനു
മത്തിൽ കൊണ്ടിട്ടു.

കല— അതുകേട്ടിട്ടിനിക്കണ്ടായ വുസനം വിചാരിക്കുന്നോ
രീ ഇപ്പോഴം കണ്ണിൽ വരുന്നോ. (വാക്കിടവിക്കുണ്ട്) തൊണ്ട
കിട്ടുന്നതിട്ടു അക്കിലുമാണ യുംപുട്ടുന്നില്ല.

ക യു കൂടുമരിവിരധാവരഞ്ഞര

കയ്തിക്കുട്ടിയനിലജ്ജവന്നുകുമത്താൽ

അരയുംവോനതിവിപത്രുപിണ്ടുപോയാ

ലിയുംളംമരഞ്ഞരകമ്മയന്നുവരാത്തിണ്ടെ (മു)

(എന്ന കണ്ണനിര തുടങ്ങം).

ശ്രേ— വിശ്വി! ഇപ്പോൾ എന്തിനാണ കരയുന്നത്, കാ
ഞ്ഞമാക്കുയും നേരായാർബലും? (എന്ന കരയുണ്ടാവും പിടിച്ചു
പോകിട്ടു) ആശി! ആശി!! ഇദ്ദീന കരയെ.

എന്നെന്നും ഗുണാവസിജ്ജിലുംകുലവിൽപ്പേട്ടിരുന്നിലമനോ
മന്നാനീചന്ദ്രവമ്മപ്രക്രിയയുടും കാരാമനോക്കരുലം

എന്നാലോനിൻവിഞ്ചാഗാനലറാടപുരമേനിവി ചുവിശ്വമനി·
ഈയാന്നാലോ ചിച്ചുരാജാവിഹതരമതിയായാത്രാവെടതിങ്ങാ

കല— അതുട്ട്, പിന്നു എന്തിനെന്നാണിള്ളുരുക്കാടു കു
ഴിയ്ക്കിന്ന വിട്ടുപോന്നതു?

ഒരു— എന്തിനെന്നയാണ ചൊദിപ്പുന്നതിണ്ടു.

എന്നുവെമികൾ പിടിച്ചുവെന്നകെ

ടുന്നവെരുത്തുവെരുക്കവാൻ

ചന്ദ്രശ്ലൂരുവിവനാപോരിനായ്

ചന്ദ്രവർഷധനിതലേശവരൻ

(മൂ)

വിനെ ക്ഷീണംകൊണ്ട ശരൂവെസ്സുമൊക്കെയാട്ടക്കിടയാ
നാശരംഭിയപ്പു, മാർത്താണ്യദേശനേയും കൊന്ന. പത്രപതിമുന്ന
കൊല്ലുത്തു പഴക്കമുള്ള വെവരവുംതിനും. ഇപ്പിനെ ഒരു രാജും മുഴു
വനും തന്റെ കിഴട്ടപ്പിയതിനെന്നാണെങ്കിൽ,

എത്തുംനാടിന്യാടേരായാപ്രജകളുള്ളപ്രിതിപ്പുട്ടത്തിട്ടവാൻ

താന്താനാനഗമത്തില്ലപ്പിവസംവാദേശാമന്നാഡൈ

കാര്ത്ത് ദേവിയുമാത്രു കാര്യ നമ്മനിത്തത്തേറിയാജാലുയേ

കാര്യത്തിനിനിധിചന്ദ്രവർഷധനിപാലൻപ്രവേശിച്ചുത (മൂ)

കല—പിന്നു.

ഒരു—പിന്നു അനുതന്നെ അവിടെ ചുജക്കിന്തിചലാൽ സ
ംകൂട്ടി പ്രജാക്ഷേമാണിപ്പുഖിക്കളുള്ളവിച്ചും കാളി നാതി ന
ഈ പ്രധാനമായ ഭാരം പ്രജകൾക്കു തന്നെയാണെന്നും മഹാ
രാജാവ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അന്നുണ്ടു മഹാരാജാവിന്റെ ഉചിത
മായ പ്രസംഗംകൊണ്ടതന്നെ പ്രജകളുണ്ടാക്കുന്നു വകുപ്പും സന്ദേശ
മാരിച്ചു.

കല—എന്താണു പ്രമമപ്രസംഗം.

ഒരു—വരായാം: മഹാരാജാവു സംഭവയും,—“അഭിപ്പു
മഹാജനങ്ങളെ നിങ്ങളെല്ലാവരും കേരിക്കുന്നും.

പാരാല്ലുംപരാജ്യനുബ്രിപ്രജകളാംനിങ്ങൾക്കുംസ്പത്തരിന്റ്
ഭാരംനോക്കവതിനുന്നനിങ്ങൾക്കുംപിച്ചുംജാന്നനിള്ളാനായകൾ
വേറിട്ടുന്നതിലുംതിവന്നിനാട്ടായക്കുട്ടിക്കമി
പ്രോഫാവെലനടത്തുകന്നിവയയാതൊന്നാലുകമ്പിപ്പുണ്ടെന്നും

എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് മുണ്ടംവരുന്ന വിധത്തിലെന്തെങ്കിലും നിങ്ങളിലും പ്രായപ്പെട്ടാൽ അതുവേശവെ നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി മുഖവാച്ചിങ്ങനാളെ മാറ്റി നിങ്ങളിലേപ്പാളെന്ന വെച്ചിരിക്കുന്ന തുകാണെ ആ വേശവെ ഞാനെന്നും യോഴിം ജാഗത്തുകനാൽ കിട്ടും. എന്നമാത്രം ഇപ്പോൾ ഹിത്തപ്പറത്തു പിരമിപ്പുന്ന” എന്നാണ്. അതും പ്രസംഗിച്ചത.

കല— ഇതു ഒംശിക്കിൽ പ്രസംഗിച്ചാൽ പ്രജകളുടെക്കാലിപ്പുവേണ്ടാണെങ്കിൽ അതുതമില്ല.

ശശ— കൂദാസപാഡാവമരിയുകളിവാണിപിന്നു

അംസപാഡാവരുംനാകിയചന്ദ്രവേഹൻ

മന്ത്രാദവോലൈനവരക്ഷണയാർക്കുമത്തിൽ—

വയ്ക്കുള്ളാകമഭിപ്പിവക്കത്തിനാട്ടിൽ (മരി)

വിദ്യാശാലക്കിരംബവുംശാലക്കിരംബാജാവന്നപാശാലാംഗനാ
വിദ്യാശാലാംഗവിശാലശാലപലവക്കവേലപ്രയോഗസ്ഥലം
ജീതുന്ത്രിച്ചകവണ്ടികവിക്കിരംതവാലാപ്രീസ്സിന്തന്നേവമാ
ജീതുന്ത്രപ്രാഭവമാനിട്ടംപലചമിപ്പാരംവക്കത്തിടിനാൽ ട്രോ

ഇതിനും അതുനാട് പാമിപ്പാരമപ്പെട്ടത്തിക്കുണ്ട് രണ്ട് മുന്ന്
കൊല്ലും അവിടെന്തുനും എഴുന്നളിത്താമസിക്കുന്നതിനിട
കിൽ പലസക്കളിലും അരുഗാസനാധിവത്രം വയിച്ചുവരണ്ണ
പ്പേരും പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യും വിദ്യാശാലകളിൽ പോകി
വിദ്യാത്മികക്കാരികൾ സമാനങ്ങളും മറ്റും കൊടുത്തു പഠിപ്പിനു
സാധം വലിപ്പിക്കുകയും പഠിച്ചു പരിക്ഷാജയിച്ചു വക്കുന്ന പിഡ
ശ്രദ്ധാവാക്കരിക്കുകയും തുടർത്തായ ഉദ്ദേശനങ്ങൾം കൊടുക്കുകയും നേരു
രീതിചെയ്യുന്നവർക്ക് മതിയും ശിക്ഷാചെയ്യുകയും മറ്റും പല
രാജത്തുന്നാണു ചെയ്തു ഇന്നും വരുമ്പരിജ്ഞിപ്പിച്ചു.

കല— നമ്മുടെ മഹാഭാജാവിനാ ജനരജജനപ്പുണ്ണി സാമ
ത്രമന്നപ്രാദശമാണപ്പുണ്ട്.

ശശ— എന്തിനാവളുള്ളപ്പറയുന്ന. മഹാഭാജാവു രാജധാനി
കിൽനിന്ന് ചുരത്തിംഞ്ഞേവോം.

കാണാനാകാണിക്കിരംകരംസുഷംന്നപിരുത്തുപ്പി
ത്താണാചന്ദ്രപചന്ദ്രപചന്ദ്രവക്കതനോക്കി

ചേസാൻറിട്ടണാതുചതേക്കാരകലപ്രതതെത

കാണിച്ചിയുന്നക്കായണാനുതമാസപദിച്ച്

(ഡി)

ചുജ്ഞവും മലർവിതരുക എന്നതുകളുടെ ഘറമ.

മാർഗ്ഗോന്തുമഹാമാളിക മുകളുകളിൽക്കേരിനിനേരീന്ത്യാ

ലാഖിയച്ചിനന്നുകളുടെമാലർ മാലുങ്ങളംബിയേരാട

നോക്കന്നോട്ടുങ്ങളാകംകുവലാക്കുമാലുമിള്ളുവുംകോട്ടുമഞ്ചേരു

വാജ്ഞുമേംപേനവാശംഗനകളുവനിപറ്റന്നിൽവഷിച്ചിരുന്നു

കല— അരുന്ദ അതു രാജുവും അവിടക്കിരാജുംപോലെതന്നെ
ഇഷ്ടമാളിന്നുവാ.

ശര— ഈ രാജുത്തിനേക്കാളുഡികം ഇഷ്ടമാളിന്. (എന്ന
പുന്നത്വിത്തിട്ടിന്).

കല— (ചിരിച്ചുകൊണ്ട) എന്നതാണിവിട്ടന ചിരിച്ചത.

ശര— അഞ്ചിനെ പറയത്തക്കവണ്ണനമാനമില്ല. എന്നാൽ
ഇതോട്ടുനാളിത്തു ചുറപ്പെട്ടുന്നവിന്നു തലേറ്റിവസം ച
കലെ സഖാവി ചെയ്യേംഡം അവിട്ടന പഴിയിൽ വച്ചു
ങ സുന്ദരിയക്കണ്ട്. സംമാനും മനസ്സിളകിവശായി. അ
തു കാണു അനുനാട്ടവിട്ട പോങ്ങന്ത വഴിഉറ്റുകടമിയിരുന്നമഹാ
രാജാവിനാ.

കല— എൽ അനുംബന്നും പാശയെ.

അംഗുണ്ണീകളുന്നോക്ക കില്ലുക്കെഴുന്നുന്നുന്നുംതോടിനുംകാന്തിയോ
നു നുസുന്നവിയാദമില്ലപരമെന്നാളുണ്ടാക്കുന്നുള്ളവൻ
ധന്യൻമുട്ടച്ചന്നുപേവനകതാരാകാരത്തിക്കൊട്ട
തന്മായങ്ങൾതുടങ്ങുമെന്നുമാണിംഗാഡുവിക്കാഡുവില്ലോ

ശര— ശരിയാണ നീ പറയുന്നത്. അനുംബന്നീകളിൽ ചാ
റുവമ്മ മഹാരാജാവിന്നു മനസ്സു ചെല്ലില്ല. എന്നാൽ അവിട്ട
നാക്കണ്ടുമിച്ചതോടു കൂടുകയെയാണ. എന്നാൽ തരങ്കേട്ടഭാഗാ.

കല— എന്നാലും. ഒരു ഭാംജുളിപുങ്കാഡ് വേറിട്ടും
ചെല്ലിനു കുംക്കിച്ചാൽത്തന്നെ അംഗുംയമായിഡ്സി. വിചംബ
ചുനോക്ക.

പരതയണിജനത്തിനോൺടിനും

വരചുങ്ങാഗ്ര ഒന്നതുണ്ണാനിച്ചും

അറവിച്ചടയച്ചമാരംബിയംതാ

നന്തരുള്ളഡംബമന്നാർമാരിലാശ.

(൧.၀)

ശശ— അരണ്ടിനെ പറയാൻ പട്ടണങ്ങാ ? എത്രുചുരുഖ്യം നന്നാക്കണ്ണ രണ്ടുള്ളിനം ഭാസ്ത്രമാക്കുവരായിട്ട്. അവമൊക്കെ അന്നി തിക്കാരാണെന്നെന്നാ.

കല— ഒരി മൂന്ന് യുക്തിവേണിപ്പ്. ഇതു സ്കൂടിക്കൈയും ബാധിക്കിപ്പ്. എത്ര സ്കൂടിക്കൈ രണ്ടും നാലും അരഞ്ഞും ഭന്നാഴാ നാകുളും വരായിട്ട്. അതുകൊണ്ണ മൂന്ന് വക്കെജ്റാനം നടപ്പുണ്ണം നം ദറം പറഞ്ഞാൽ പെരഹാ. അപമന്ത്രാദിക്കോളുക്കിഴുങ്ങിക്കും.

ശശ— അതുടെ തോൻ വേരെയോക യുക്തിചുരംയാം. പുരാണപ്രസിദ്ധനാരാധി ധർമ്മപ്രവർത്തകന്മാരായിരിക്കുന്ന ആധാരി പാണ്ഡവന്മാർ സംക്ഷാരം വിഷ്ണവിനെറി ഘൃന്നാവതാരച്ചുക്കുന്ന യ ശ്രീകൃഷ്ണൻ തുടങ്ങിയ മഹാരാജാക്കുന്നമരുക്കു വുന്നുഭാസ്ത്രം രണ്ട്. അതുകൊണ്ണ ഒരു ചുരുക്കുന്നിപ്പും ഫോലെ എത്ര ഏകിലും ഭാസ്ത്രാശ ഉണ്ടോക്കുമെന്നുള്ളതിനു ശ്രൂതികൾ, സൃഷ്ടികൾ, പുരാണങ്ങൾിൽ ഇതൊക്കെയുംഅരംവരിച്ചിട്ടിട്ടിട്ടുണ്ടോ കണ്ണാനിപ്പും.

അതുന്തുനുതിസ്ഥാനനിഷ്ഠിഭുമായ

കൂദ്രംതുടങ്ങത്തിതിൽപ്പറയുന്നവോലെ

മന്ത്രാദിയൈനാക്കത്തിടണമായതെന്നേ

നിരീക്ഷിനിനിനിതിലെത്രത്രുത്തപരാണതിട്ടം. (൨.၁)

കല— ശ്രൂതിസ്ഥാനങ്ങളിൽ പറയുന്നഫോലേജും അവതാരച്ചുക്കുന്ന പ്രസ്താവനുള്ളവും അതുകൂടിപ്പും ചെയ്യാമെന്നവന്മാർ നാട്ടിലനിതിയെ ഉണ്ടാവുള്ളു.

ഇന്നുംഗശാതമപതിയെംത്രംവെള്ളുന്നതി
ജുനിപ്പേസ്യതിനിൽസഹോദരവയുസംഗംവിധിച്ചിപ്പിപ്പെയാ
എന്നപ്പോക്കുരാണമോതിയചുമാൻകൂട്ടിപ്പുണ്ണീരതം
തന്നെതന്നെനന്നടത്തിയെയത്രുചരാണതകിൽപുക്കുള്ളേണ
എന്നതെന്നയപ്പേ,

ധർമ്മജനനകിയെംതമന്നവനാംയാതി

ബുധമധ്യനിനിയെനന്നറിൽവേട്ടതിപ്പു

ധർമ്മജനാദിസ്ത്രൂപമെരവക്കുംതന്നു

സ്വാഹാദ്വാനംവാവപ്പേരുംതിപ്പു

(൨.၂)

അവയ്ക്കുന്തോള്ളണമ്പറ്റുകമ പറയേണ്ട.

ബാല്യത്തിൽത്തന്നെഗാവിജനമാടമിച്ചിപ്പുമൻവാ
സുഖവും വല്ലാത്താഭ്യസ്തുതിജ്ഞാനക്കല്പള്ളതവാ ജീവനനേവാ
ഞതിപ്പേ എപ്പാക്കാണ്ടുന്നമുക്കിപ്പുച്ചയക്കടക്കുക്കണ്ടുപുറത
മാകി ചുച്ചാല്പുന്നന്നല്ലതെന്നേവകയുതിയ പരിപ്പാരമായ്ക്കു
തകില്ല. (ട. 7)

അനുകാണ്ട ഘുരാണാദികളിൽപ്പറയുന്ന നല്ലംഗങ്ങളേ'എ
ചക്രാവ്. ഇഴപ്പരാവതാധ്യക്ഷമാരുടെ പ്രസ്തതിക്കുള്ളപ്പുാല
ഡൈക്കു നമ്മക പ്രസ്തതിചുള്ളട എന്ന ഘുരാണാങ്ങളിൽ ത
നെ പലേടത്തും കൊട്ടിഗ്രഹാച്ചിച്ചിട്ടിപ്പേണ്ട. വിചംഖിപ്പേ. അനു
കാണ്ട വേണ്ടാതു; മുള്ളക്കതിയൊന്നം പഠിത്താൽ താൻ സ
മതിപ്പില്ല. എന്തിന വളരെപൂർണ്ണം.

ക്ഷിതിതലവതിവിരുന്നേകപത്രി ।

ഒ. ശ്രീ പ്രത്യരഹംകിനരംചന്ദ്രവേണ്ട
മതിലിലറിവാടാചരിച്ചസാക്ഷാക്ക്
മതമത്രാന്മമസമയതംമനസ്സിൽ (ട. 8)

ഈ—(വിചാരം) ഇവിടു പറയുന്നതും നല്ല യുക്തിയാണ്.
എങ്ങിനെയാണിവക്കുല്ലുമതിപ്പിജ്ഞാഭാര്യ. (ആലോച്ചിച്ചിട്ട്)
അതുടെ ഇഷ്ടിനെ പറയുകതന്നെ. (സ്വയം) കുഞ്ഞം സ്രീകൃഷ്ണ
നെന്നുംകുളു ഭ്രാഹ്മിച്ചാലോ? വിചംഖിച്ചേന്നോക!

പ്രോക്തതിൽജ്ഞനസംഖ്യനോക്കിടക്കിലിന്നാണങ്ങളുക്കാശിവയു
ലോകംകൂട്ടമസംഖ്യമീതുങ്ങിക്കുംപോരോപ്പുമാനാർക്കുളു
പാകംപോരലതിമരണത്തുക്കുകിലഭന്നാതിമാർമ്മനമ
ഭക്തകാണാതെനരച്ചിങ്ങനമരണംപ്രാവിക്കുകൈനാശവക്കം (ട. 9)

എന്നതനേയല്ല ആതിസ്ഥതിവിച്ചിതവും നാട്ടിലോക്കു ന
ദ്ധുളിത്തുമായ വിഷയമല്ലെ ഇത്.

കല— അതുടു, അതു പ്രകൃതംപോരട്ടു. ഉഹാരാജാവിനൊക്കു
സൗന്ദര്യിലിലാച്ചം ഇനിച്ചു എന്നാളുള്ളതിനെന്നതാണിവിടില്ല നി
യൈയം. അനു കേൾക്കട്ടു!

ഈ—അനും പറയിം: മഹാരാജാവന്നു സഖാമിചെയ്യു
നോപം നോനംകൂട്ടയുണ്ടായിരുന്നു. രാജഭാർത്തിൽകൂടി വണ്ടി

യോടിച്ച പോകംവഴി ബാലികാപാംശുലഭത അരികിൽക്കൂട്ട്
അണ ചുരപ്പുട്ടത.

പാംകഴിഞ്ഞപലബാലികമാറിണ്ണി
സ്ത്രിണ്ണാരാസ്സുമയമാണമധീമണ്ണാളിൻ
കാട്ടണവണിയതിലേറിയതിന്നടക്കൾ
സ്ത്രികാടനാനടക്കാണ്ണതുകൊണ്ണൽവേണി (൧)

അദ്ദോഹം അവിടെ വച്ച.
അവിടെയെല്ലാം അവിടെ വച്ച.

നീവിത്താർന്നവിൽക്കിടനവിലസുംഹംസാംഗനജ്ജുംണി
ഹംത്തിനിടച്ചത്തുകോത്താങ്ങഴച്ചപ്പേരുനെവണ്ണുത്തിരം
താരാമജ്ജുമതിയ്ക്കിലിഞ്ഞുതളിയുംതിക്കർക്കലജ്ജുംസമം
സാമീസംഘമതിക്കൽവച്ചുായവശ്രൂഹണ്ണേത്തിയാറ്റിശ്ചന്നൾ
അരുത്തെയയപ്പി, (൨)

ചുണ്ണുംപുക തു നാവനംശവച്ച
വെന്നുണ്ണുതുച്ചുപ്പിപതിപ്പുത്തെണ്ണ
അവിടെയെല്ലാം അതു പ്രത്യേകം മുരാരത്തിനിച്ചുപോയി.
വള്ളിച്ചവിണ്ണുംനുപനനക്കണ്ണ
കള്ളാന്തലിശ്ലാക്കിയിലേക്കയച്ച (൩)

വിന്ന രാജ്യാനികിൽച്ചുന്നിട്ടും എന്നോടു മുഖമായിക്കണ്ണിച്ച
ചെംമിച്ച.

കല—എന്നാണ ചേംമിച്ചത?

ശരീ—“താമേഖലാസുത്തിലോമനുകിൽക്കിച്ചുകിടിച്ചുകരാറാറു
ചിന്നിക്കാരത്തിൽ ചുഡയ്യുന്നു കാത്തചുഡുമിച്ചകളിച്ചുട
മേൽച്ചുത്തുവെച്ച നേരേന്നോക്കുണ്ണവാലത്തയണിക്കർന്നവിൽ
ശ്രാംകാപാംശുലാ പ്രാംഗനാണിച്ചുനിന്നോരുക്കുംകുംഗപെ
ക്കൈനുതലേതായിക്കണം” (൪)

എന്ന വിന്ന തോന്നനേപ്പാച്ചിട്ടും അതു കുന്നുകയുടെ വിവ
രിമെന്നാമുണ്ടായില്ല. പിന്നറണ്ണാളിങ്ങാടു പോരികയും ചെങ്കു.

കല—അതുചന്തിയായില്ല. കാരംചുകിലും വിവരം അറി
തെരുവെയ്യേണ്ണാട്ടായിരുന്നു.

ശരീ—നീ വിചാരിച്ചാലറിയും വഴിയുണ്ടാവുമനാണ
തോന്നുന്നത.

കല—(ചിരിച്ചെങ്ങണം) അതെപ്പിനെന്നുണ്ട്?

ശശ—ഒരു പറയാം:

പേവിനെയുന്നുള്ളിത്തഭാഗ്യിവിള്ളുന്നുസംശയം അവഴിയവള്ളുടെവിവരംനിവഴിയേതിരെമക്കിലുണ്ടാവും ഇതു നല്ലവള്ളും വിചാരിയ്ക്കേണ്ടതിനാണ്.

മാൻമുസ്സുഹനെന്നനിക്ഷിതിപതിയും പ്രൈക്കിടാവിന്റെ
ജീവിതം ദിംബപോക്കുകയാതുനടക്കാവല്ലെന്നുണ്ടും
ഡാക്കാബുഖിനെയടക്കുവള്ളുവിധവും ചൈനെന്നാംമാന്മാർ
മാരേപ്പുംനെമനം (പുനിരിയിട്ടിട്ട) അല്ലെങ്കിൽ
ഇന്തിരപരഞ്ഞതിനുംതിനും (നൂ)

കല—(വിചാരിച്ചിട്ട്) ഒരു ഭാഗമുണ്ടാണ്ടെന്നു.

സ്ഥിരവെബ്ബല്ലും മാനുഷികാന്തി
പേവിയും തന്ത്രപ്രായമാക്കുന്നു
അവല്ലുമില്ലാത്തതിനെന്നിന്താൻ
പേരവുന്നവേണ്ടതുതുചൊല്ലിടോള്ളു. (നൂ)

ശശ—നൊമ്മളിനിനെ ഈ കാര്യത്തിൽ വിന്റുവലിച്ചാൽ
മഹാരാജാവിനുന്നവലംബം. കാമപേരും നില്ലുണ്ടെങ്കനാണ്.

കാന്തനപരാന്നവിപത്രതേവി
കാന്തിയുമെഞ്ചുംമിതമായും വിസ്തൃ
പ്രൈനെക്കിലും ചൈതിനെയരുന്നുപും
നോന്തനെനോക്കിത്തുനിയേണ്ടതാണ് (നൂ')

അതോടുകൂടം പേവിയും രസമായിക്കോളിം.

കല—അതുടെ ഏന്നാലുണ്ടിനെന്നുംവാം.

കാവൽക്കാരന്തി— (പ്രവേശിച്ചിട്ട്) എന്താണിവിട്ടന്നിവി
ടെ ഇണ്ണിനെ ഇരിക്കുന്നത്. തന്മാരം നല്ലസുവമില്ല അദ്ദേഹം
കൂപ്പോവുക.

കല— എന്താണവിട്ടെന്ന സുവജേട്ടിന്റെ സപദാവം
കേരിക്കുന്നു.

കാവൽ—പറയാം:

ഡോമീണാതിവിക്കം ചിലപൊഴുതുകൾബെച്ചയുന്നവാക്കംവിഴ്ച്ചും
പിന്നെത്തുകംവിലപ്പുറമ്പുതമമന്തവിപ്പിട്ടുമേൽപ്പുട്ടനേരക്കും
എന്നജീവിക്കിലിപ്പുംപാക്കിതിപതിക്കണിക്കുന്നവല്ലാതെചെല്ലാ
നൊന്നുക്കണിക്കുവരുന്നുകാമനാമിനിയിപ്പിട്ടുനാണിതിക്കൽപ്പമാ

(നേരം (നേര))

കല—(വിചാരം) ഈ ഉപഭൂതികകാണ്ടം തൊന്തരയെ ആ
മാനനമന്നുണ്ടാക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അപ്പെടിനെന്തരയെ ശ്രദ്ധി
ക്കുകതെന്നു. (സ്വീച്ഛമംയ്യുമിച്ചുകൊണ്ട്) എന്നാൽ താമസി
ക്കുണ്ട് ഇവിടുന്നമഹാമരജാവിന്റെ അട്ടക്കാലേക്കു പോവാൻ, തൊ
നും ദേവിനെയക്കാണ്ടാൻ പോക്കു.

ഒന്നു—(ചിരിച്ചുവക്കാണ്ട്) അപ്പെടിനെയാട്ടു. തുംനും ഇതു
പോകുന്നു.

(എന്ന എല്ലാവക്കും പോയി.)

കന്നുമക്കം കഴിഞ്ഞു.

ചന്ദ്രിക 1.

ഭാഗം ഒന്നാം ടിക്ക

രണ്ടാമിംക്കം.

(അനന്തരം മജനിയും ചക്രവർത്തിയും പ്രവേശിക്കുന്ന)

മജ—കട്ടി ചക്രവർത്തിക്കു ഇന്ന് ചന്ദ്രികയുടെ സുവശേഷിയാം
വസ്ത്രത്തും കരിച്ചുപോസ്തുണ്ടോ.

ചക്രവർത്തി—എവരും അമെമ്പ എവിടെ ആശ്രപാസം. തൊ
നേരിനം കണ്ണിപ്പു.

നിത്യംബുക്കപ്പേരാശവാനധികമായുത്സാഹമാണോവിൽ
ക്ഷർംതനാരിന്നൊരുക്കമായുംഡാനുതലവരുള്ളിക്കൊണ്ടിരിക്കുംസദാ
ചുത്രാന്തപുഖ്യവോളിമെചട്ടുവിളറിക്കീണിച്ചുപോയ്ക്കുതന്നു
നെത്തുരാത്തുരായ്ക്കുള്ളിയുണ്ടാക്കിവയ്ക്കേന്നേടക്കാതെയായ്

ഒഴ—(ബീഗ്ലംപാസമിട്ടിട്ട) എന്തുരോഗമാണെന്നു മനസ്സി
വാവാത്തുരായ് വെള്ളുനാരുക്കൊണ്ട് ചികിത്സിപ്പാറം കഴായു
ന്നതല്ലപ്പോ. “മകൾക്ക് നിന്നക്കൊന്നാണുവക്കേട്” എന്നും ചു
പിച്ചുംത് ഒള്ളനിക്കുന്നമില്ലെന്നും അമേരു” എന്നു അവർ ച
രയുന്നുള്ള തരം. തൊന്ത്രത്തുകൂട്ടു.

ചക്രോ—(വിചാരം) ദിനമെത്താനെന്നിനിക്കു വിവരമു
ണ്ടു. പക്ഷേ പറയാൻ പാടില്ല. പറഞ്ഞാലും ഈ വെള്ളുനാരു
ടു ചികിത്സക്കാണോന്നാംരുന്നതല്ലതുരം. (സ്റ്റേഷൻ) അപ്പേ
നെത്തെന്നുയാണു. ഇവർക്കില്ലുവക്കേടുള്ളവിവരമെന്നും കാ
ന്തിപേരി കേട്ടാൽ വളരെ വുസന്നിക്കും.

രജ—അയ്യേ അവിടെക്കിവള്ളുടെ നേരെ എന്തു വാസ്തവ്യ
മാണെന്നു പറവരുണ്ടോ. വിചാരിച്ചു നോക്കു.

ലക്ഷ്മിചുന്നാരുത്തൽക്കുസ്ത്രിച്ചുതന്നിവിധം
ക്കുക്കുന്നതുമില്ലുള്ളതുവിളിച്ചുകുട്ടലാമ്പിപ്പുത്തും
അക്കിണാദമവോടുമെന്നുജയന്നാതുന്നതുംനോക്കിയും
ലക്ഷ്മാണിശ്രമിതനെന്നുഭിമൃണമെന്നുപറ്റുതെചൊല്ലുംവരു

ചക്രോ—അപ്പേനെത്തെന്നുയാണു സംശയമില്ല:

കാൺതിപേരിക്കനിഞ്ഞുടെനെയാമിരാജുത്തിൽവാഴുന്നു
ഈന്തിടംപ്രായമോട്ടില്ലുമുള്ളവുംസസ്യങ്ങൾക്കുനേരാഴിയാർ
ത്രേതാനേപതിവിന്നപടില്ലുതിങ്ങുന്നുകൈക്കുംപോകാളിലോ
സപംബേദസകടമായിരില്ലുമവിടക്കുന്നായിങ്ങനീലങ്ങു (സ)

ഈപ്പോൾപ്പെന്നെന്നുണ്ടാക്കിണംതെ കഴിച്ചുള്ളടയാളത്തോന്തോ
നവിന്തയില്ല.

രജ—ഈപ്പോഴും അവിടെയ്ക്കു കാണാൻമാർവെക്കി എന്നാണു
നില്ലിന്നുലെ അവിടെത്തെത്തിരെവെള്ളത്തു വന്നതിൽ പറഞ്ഞിട്ടു
ളുതു നോക്കു. (എന്നുംതെടുത്തു കാണിയ്ക്കുന്നു.)]

ചക്രോ—(വാദിച്ചുവായിക്കുണ്ടു.)

ശ്രീ.

ധൂജ്ഞാരാവത്തത്തിൽനിന്നും
മാനന്ന മേടം ഓ-അൻ-

നീങ്ങൾ അവിടെന്നിന്ന പോയ്ക്കിണ്ടും ശേഷം ഇവിടെ
എപ്പറവും കേൾമംതന്നെ. എന്നാൽ നിങ്ങളേയും നിങ്ങളിടെ
പുത്രിയായും എന്നും അരംജത്തിയായുമിലിക്കുന്ന ചന്ദ്രികയേയും
സവിഡായ ചക്രമികയേയും കാണായുകൊണ്ട് എന്നും മന
സ്ഥിരന്നും സ്വന്നമില്ല. എന്നതനെന്നായല്ല എന്നും സവിഡാ
യ കലയും “ഇവിടെത്തു അരംജത്തിയേയും മറ്റും എന്നെന്നപ്പോൾ
ബെയ്യുള്ളാളുകൾ ചലഞ്ഞ ഇവിടെ കാണാനാറുമിക്കന്തുകൊണ്ട്
തന്മുഖങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെവരുത്തിയായ്ക്കൊള്ളാം” എന്ന പ
ലതവന്നും പഠിയുന്നു. അതുകൊണ്ട് പാംശാല മല്ലുവേ
നലിൽ പുട്ടിയാലുടന്നെന്ന നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ധൂപ്രഹ്ലാഡനേമുണ്ട്
നു മുമ്പിൽ ചംഞ്ഞതുചേരു തന്നെ ചെയ്യുന്നതിനും ഉ
പേശിവയ്ക്കുകയെതെന്നും.

എന്ന— അമ്മജ്ജീ

നിങ്ങളിടെ പ്രമാണഗ്രിഡായ കുന്നി.— എന്ന

ഒഴ—ഇങ്ങിനെ അവിടെന്നുള്ളതിയയച്ചിലിക്കുന്ന അവന്മു
ജ്ജീ എങ്ങിനെന്നും പോകാതിരിക്കുന്നുതെന്നും. കട്ടിക്കിണ്ടിനെ സുവ
ക്കേടുള്ളപ്പോൾ എങ്ങിനെന്നും പോകുന്നുതെന്നും.

ചക്രോ—(വിചാരം) അവിടെപ്പോയാലെ ഈ ദീനത്തിന്നു
ചികിത്സിപ്പാൻ തമ്മുഖഭാഗം എന്ന തന്നെ അറിവാണ് ചാട്ടിളം.
(സ്വാഖ്യം) എന്നും പക്ഷം ഇങ്ങിനെന്നും.

വല്ലുകിലുംവലിനാരീയങ്ങൾപുണ്ടുമാണും
മല്ലാക്കിയാംക്കമൊങ്ങചന്ദ്രികയേജ്ജവത്തിൽ
ചൊല്ലാന്നുകാണതിയുടെകരശലന്നുംവെങ്കി
ലെല്ലാംകുമാലവിടെനിന്നതിസൗഖ്യമാണും. (ഐ)

ഒഴ—അതുണ്ടിയാണ നീപറാണത്തെ. എന്നാൽ അവിടെ
ചെല്ലുന്നോരു കാന്തിദേവിക്കു വിശേഷമായിട്ടെന്നുകിലും തിര
മുത്തുകായും വയ്ക്കുണ്ടെന്നും.

ചകോ—അതിനും വേറിട്ടുനും വേണാമല്ലില്ല.

കാന്തിരയഴുംചരുംകയെക്കാന്തിപേവില്ലുകുട്ടിരയനുംകിൽ
സന്ദേശമാകമിവിട്ടെന്നെന്തിനവേറിട്ടുകാഴ്ചവെക്കും. (3)

ഞാനുംചരുംകയുംമുറിരജ്ജുംഅവിധിയംരുന്നാലുന്നാംമുളവിലി
എന്നബേദംണായാതെക്കണ്ണേഴുതിയാഡ്രലുംതുചിറ്റുങ്ങളെ
സാനന്ദംനമനാഡികയ്യുതിങ്മുൽകുംഴുയ്യുകൊള്ളിച്ചിട്ടാം
നുനംപേവിതെള്ളിഞ്ഞുകൊള്ളിമിതിനുംലെന്നല്ലിപ്പുംതങ്ങൾ(ന)

(വിചാരം)എന്നതെന്നയല്ല അതു ചിറ്റം തിരിത്തുമരിത്തു
മഹാരാജാവിനും കാണ്ണാനിടയായെക്കാം. എന്നാൽ ചരുകയു
ടെ മനോരാജ്യവും ഫലിച്ചു എന്നും വരും. (അതലോചിച്ചിട്ട്)
ഈനുംലെ അവിടെന്നും വന്ന വാമിവാഹൻ എന്ന ധാരിക്കാർ
വരണ്ണത്തായ ചരുവമ്മ മഹാരാജാവിന്റെ അസ്പാസ്യവും ഈ
വകുപ്പും സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും വളരെ നന്നായിരുന്നു.

രജ—അതുടെ നമ്മൾക്കിവിവരം ചരുകയോടു ധരണത്തുനോക്കു.
ക. അവളുടെ മനസ്സുപോലെ അവാം യാതു. അരപ്പി.

ചകോ—ചരുകയ്യു മനസ്സുവാതിരില്ലുമെം. കേവിയേയും
“മേറ്റും” കാണ്ണാൻ വളരെ മോഹമണ്ണി.

രജ—എന്നറിയും വരു

(എന്ന മണ്ഡലം പോയി).

വില്ലുംഡം കഴിത്തു.

—ംഃം—

(അനന്തരം വിചാരിച്ചുകൊണ്ട് മാജാവും വിദ്യശക്കരം
പ്രവേശിക്കും.)

രാജ—(പിഗ്രിഡാന്റുസംവിട്ടിട്ട്) അതു! ഭഗവതമാറി.

നാമെൻചിത്രചകോംചരുകയെന്നാംതന്നെപിയാർഡുങ്ഗളും
നാമംചരുകയെന്നമെൻപ്രിയവള്ളുത്തംചെപ്പതല്ലാണെന്നതും
സാമോദംശരകേതുചാന്നമാപ്രിയാർക്കുപ്പുംശോന്നേസു
കാമപേടിപരിമേഖലമിത്താക്കണ്ണുട്ടമായ്ക്കിത. (8)

(ബെയ്യുതേജാട്ടക്കട്ടിട്ട്)മരി! എന്തിനാണ വേണ്ടാതെഴുമേം

ഹത്തിന ഘുട്ടപ്പുടന്നത്. ഒരു ദേശത്തും വേണ്ടെ. (പിന്നെയും വിചാരിച്ചിട്ട്) അതി! ദേശത്തിനുമില്ലാദേശത്തും.

ഈരോമർച്ചല്ലുകപ്പേണമനിയിട്ടുടർച്ചവിലാസം നേരേനില്ലാത്തനോടുമതിഡാട്ടവോക്കുമാരുമാരിനും മാറിയസമാനംപിടിച്ചിട്ടുങ്ങമയില്ലയങ്ങന്തുക്കുപരിപ്രകാശനി എയാരോദ്ദേശംകുംഡ്യനേരത്തലിവെട്ടുനോളിക്കുന്നതുണ്ടെന്നും

[ദേശത്തും (ഒ)

(കാമദേവനോടു നേരിട്ടുപറയുംപോലെ) അനുഭാ കാമദേവ എന്നും ദേശത്തുനേരിട്ടുപറയിപ്പാൻ നേരംകുണ്ടെങ്കിലും അതുപരിപ്പ് (ദേശത്തുംകുംഡ്യനേരത്തലിവെട്ടുനോളിക്കുന്നതുണ്ടെന്നും

അപ്പേനമുഖ്യത്തെദേശത്തുമേഖലയുംപോലെ) അനുഭാവനിൽക്കുമെലിലിവിഷയമേച്ചിന്തിച്ചിട്ടുന്നില്ലെന്നും

(ദേശത്തുംപിടിച്ചിട്ടുന്നിട്ട്) കാണട്ട. ഇന്തിക്കാംവേശന നേരട്ടക്കണ്ഠം (കാമദേവരവുന്നുനിച്ചുനേരാഴ്ത്തുംകൊണ്ട്)

അപ്പിനുംതാർശകക്കെതാഴാമധ്യകമാണ്ണല്ലെന്നും

(അലോചിച്ച ദേശത്താട്ടുക്കുടാരുംകൊണ്ട്) ഇന്തിനെ മാപല്ലും കാടിയാശലം.

ഈവണ്ണുംബിയലർശമുഖപംഡംവഴിജ്ഞ

പേരവുണ്ണതിനാബുതണ്ണാൻതുടങ്ങാവെന്നായ

മാവള്ളുംനിയള്ളണയാഗിട്ടുമെന്നുംകാണ്ടി

പേരിക്കേറുപമതിനുനിത്രുതനുനോപോക്കം

ആട്ട! പേരിയോടിണ്ടിനുപംശത്രുംനാക്കട്ടു ! !

(ദേവിയോടുനേരിട്ടുപറയുന്നോലെ)

കലേരുകാന്തിമുഖിനതിടാജ്ഞമനാണന്നുംബിതാനപ്പുടോ

വിഴ്ച—എന്താണിത നല്ലുകവ്യംതനുന്നയാഗിനെയുണ്ടോ ശ്രവിടുക്കു (ആലോചിച്ചിട്ട്) എന്തിനാണിവിട്ടുനിണിനെ ബുഖിമുട്ടുന്നത്. പേരി എന്നല്ല ആരങ്ങം അരിയാതെ ചരുക്കെങ്കു വിടേജ്ജുനഭവിപ്പാനോടു കൂടും സ്ഥാനം കണ്ണുപിടിച്ചു.

രാജാ—എന്താണത കേൾക്കുട്ട

വിഴ്ച—സകലുകളുനകുട്ടത്തവളേവരത്തി

തതക്കളപ്പുരംപ്രായമാക്കിയട്ടത്തിരുത്തി

സകല്ലയോനിസമരംസമനംതുടങ്ങ
കൈകിൽപ്പുയാസമിതിനില്ലടനേസുവിജ്ഞാം

രാജ—അതുവേണ്ടില്ല.

(അണ്ണിയറയിൽ)

രാജർപ്പാദവമോടുതോഴികളിൽവെച്ചുംട്ടുവരുന്നുംവൃയാം
രാജഗ്രീശരകേതുകാരതകലയോടൊന്നില്ലനുംപ്രിതാ
ദ്രോഗിപ്രിയദേവികാന്തിരയഴചനള്ളിട്ടുനന്നിനീടൊല്ല
രാജപാരമതിക്കത്തനിന്നുങ്ങൾമാരൊക്കെമംറിടനും (എന്ന
രാജ—ക! ദേവിവരങ്ങാണെന്നതോന്നനു.

വിശ്വ—ഇനിയെക്കില്ലോ ഈ ഉള്ളില്ലുള്ള വികംരംപുറത്താക്കാ
തെ സുക്ഷ്മിക്കണും. ഇംഗ്ലീഷുലും നമ്മൾപേരിപ്പോയാലെടുക്കാം
പ്ലോ. എന്നാൽ ചോരെ?

(വിനെന്നും അണ്ണിയറയിൽ) ഒപ്പി ഇതിലെ ഇതിലെ.

വിശ്വ—(ചെവിയേംതിട്ട്) അതുംനീ പറയുന്നത.

രാജ— പല്ലേപ്പാംപോകയാലേപരവെംകുമാഴികർക്കാക്കാം
പുക്കില്ലോ താല്ലോകർക്കുന്നതെന്നാസ്പദമിതുനിയതംവാൻ
വാഹനംനീതെന്നു അപ്പേപ്പാംബുണ്ടാക്കികാവതികിലിവനടക്കപോ
കിയിങ്ങാട്ടവനോ (സന്നതാധികാരിക്കിട്ട്) മല്ലാക്കിത്തയ്യുലും
മല്ലിയരെയുമിവിടക്കാണ്ടുവന്നുന്നതുണ്ടോ. (മര)

ചൗ! മനസ്സു വിനെന്നും വേണ്ടെത്തതിനു പോകുന്ന.

(അനന്തരം ദേവിയും കലയും വാരിവരംമാരം പ്രവേശിക്കുന്ന)

രാജ—(ആദരവോടുകൂട്ടിട്ട്) ദേവി ഇങ്ങോട്-

ദേവി—(അടച്ചത ചെന്നിട്ട്)

കാഞ്ഞാകാഞ്ഞിവേകത്തിൽസെമ്പത്തുമുള്ളേണ്ണാമില്ലത്തമൻ
ആഞ്ഞിലിലറ്റസദാകാലമാഞ്ഞുത്തുരുന്നജയിക്കണും (മര)

കല—മഹാഭാജാവ ജയിച്ചുംപുണ്ണം.

വാരി—ജയജയമഹാപ്രഭോ.

വിശ്വ—(എന്നിംറിട്ട്) ദേവി ജയിച്ചുംപുണ്ണം.

രാജ—എപ്പോവാം ഇവിജ്ഞാ.

വിശ്വ—(ഇങ്ങനിട്ട്) താനിക്കുവേ.

ദേവി—(ഇങ്ങനിട്ട്) എന്നതാണ കലകിരിജ്ഞംതുത?

കല—താനിക്കുന്നും (എന്നിമിജ്ഞന്)

ഒമ്പി—എ വാദിവംശ! അങ്ങവിടേചെന്ന ചിറ്റഹോട്ടി സവന്ന ക്ഷേത്രചിറ്റപ്പട്ടണം കൊണ്ടുവരാൻ പറയു.

വാദി—കല്ലുന്മേഖല (എന്ന പോതി)

ഈ—എവിടേനിന്നാണിപ്പോർ ചിറ്റം വരുത്തിയത?

കല—മുണ്ടാവികാവതികിൽനിന്ന് വയ ചിലമിവിട്ടു തിരുമ്പുംഴുവെച്ചതാണ്.

ഒമ്പി—നല്ലുഴുത്തായിട്ടുണ്ട്. അതാണിപ്പോർത്തന്നെ ഈ വിടേക്കാണിപ്പുണ്ടാമ്പെ നിശ്ചയിച്ചുത.

വിശ്വ—എന്താണവളിത്ര താമസിക്കേന്നത് പടംകൊണ്ടുവരാൻ? ഇനിപ്പും മുണ്ടോക്കും പറവാൻ വെക്കി.

(അനന്തരം ചിറ്റപ്പട്ടണംകൊണ്ട് ചിറ്റ പ്രവേശിപ്പിന്).

ഒമ്പി—കലേ! അവജ്ഞാടാപ്പടംരണ്ട് മെടിച്ചു വെച്ചിപ്പും ഇങ്കും അധികം തട്ടംതവിധം ചാമിവെങ്കു!

കല—(അണ്ണിനെ ചെങ്കുന്ന)

ഈ—(നോക്കിട്ട്) വള്ളേ നന്നായിട്ടുണ്ട് ഒണ്ടുള്ളതും.

വിശ്വ—(നല്ലുവള്ളും നോക്കിട്ട്) ഒരു പടം അതാണിനീരുറ ചോയ്യും മരുന്തെ പെണ്ണിനീരുറ ചോയ്യും അതാണ്. അല്ലോ?

ഈ—(ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) തനിപ്പും നല്ലു മുണ്ടോക്കുംതന്നെന്നുണ്ട്

ഒമ്പി—ശ്രദ്ധ, എത്താണായികും നന്നായതെന്നാണിവിട്ടെന്നപ്പുക്കിം? അതു കേൾക്കുട്ട്.

ഈ—തൊൻ പംയുങ്ഗവാളീ മുകളശഭായയാണായികും നന്നായതെന്നെ പംയും. വന്നുത പംയേന്നമല്ലോ. നല്ലു സെണ്ണന്തുമുള്ളിരുപ്പത്തിന്.

ഒമ്പി—ശ്രദ്ധക്കെട്ട് മുകളാണിതെന്നെ മനസ്സിലാണെന്നും?

ഈ—(ലജ്ജായാട്ടുട്ടി ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) ഒമ്പിനെന്നെ വില്പിയാണുകൂടായംനീച്ചുജുത.

ഒമ്പി—തൊനെന്നന്നാണ വില്പിയംകുിയത്. ഇവിടെനെന്നതാണ വില്പിയായത്.

കല—ഒമ്പി പറഞ്ഞതു ശ്രദ്ധിയാണ്.

പാശംഡിവിള്ളിട്ടിനൊബിവിട്ടെന്തുംയാമിനിന്നും ഏതൊരുത്താണവിഗേശംമനസ്സാവരാജുംകണക്കിട്ടുമാണെങ്കാക്കേണ്ണും

സാമ്പ്രദാവക്കംഡവാനിതക്കേള്ളേന്നുണ്ടെന്തിനിതിൽ
പ്രോഡംലജ്ജവമേഖലയെന്നുള്ളതിനേരാംകാണുന്നുണ്ടാവിഡു

രാജ—അതുടെ ദിവ്യാട്ട്, പേരിലുടെ ചരായ എഴുതിട്ടില്ല
തും ക്രാന്തിക്രമായിട്ടില്ല. നോക്ക!

ഘക്കിയുംപുന്മതാതുടയ്ക്കേഴും ഘക്കിയുംനിശ്ചിട്ടനിതിയും
നോക്കിയാൽത്തവസ്ഥനുത്തരയും കൈകുറയുംമുള്ളവിശേഷങ്ങൾ
[ക്രയം. (ചട)]

എക്കിലും മറുപ്പുടനേരാളിട്ടുന്നു വെടിപ്പുമതിയായി
പ്ലേന്നാണെന്നും അഭിപ്രായം.

പേരി—ശരദിനേതനെന്നയാണെന്നും പക്ഷവും (വിചാ
ം) ചക്രവർത്തിയേപ്പീ എന്നും ചരായയെഴുതിയത്. അവിട്ടുണ്ടു
ചരായ ചാറ്റകയാണെപ്പോ.

ചഹ്രികയോളിച്ചതു ദൈവനിന്മുണ്ടോചക്രവർത്തിക്കു ജുഓട്ടുയും
എന്നാലവള്ളിട്ടുടനു ടന്റുകപ്പുംടകയിനിന്മതിയായി (ചന്ന)

എന്നായില്ല.

രാജ—പേരി ജു ഇതുന്നപ്പീ പടം കാഴ്ചവെച്ചതിനവക്ക് വല്ല
തും സമ്മാനം കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ടു.

പേരി—അതു വേണ്ടതുണ്ടു. സംശയമില്ലപ്പോ.

കല—(പേരിയേംട സപകർത്തുമായിട്ട്) അതെന്നിനാണു. ഈ
വിട്ടുന്നല്ല അവക്ക സകല ചിലവിനും കൊടുക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ
വിശേഷിച്ചുണ്ടുണ്ടു കൊടുപ്പുംണണു.

പേരി—എൻ അരിപ്പിനു വെള്ളാൻ പാടില്ല

എന്നെന്നാലുംതനില്ലെള്ളാങ്ങവിഭവെമുഴംവില്ല കാട്ടുനാവക്കാ
അന്തന്നുപ്രാക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ടുംകൊടതിനുംതന്നുംസമ്മാനപ്പോൾ
എന്നെന്നാലായവക്കായതുചുന്നതിനുത്താംമുളാംകുമന്നാ
ചീതുന്നിതുത്തുമാംസവിവംകവിഡുജീഞ്ഞാക്കംതില്ലാവതാമേർ ഫൈ

വിട്ടു—(വിചാരം) അം! യും! ഇതു മഹാജാവിഡിനായും
ഇതു പേരിയുടെയും ചരായയാണെപ്പോ. അതുടെ ഇനിയും ചില
തു ചോദിയും തന്നു. കൈ അറിയണുമപ്പോ. (സ്വീജ്ഞം)
ഇതു രണ്ടും കൊള്ളിട്ടു എഴുത്താണെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ദേവി— അതല്ലപ്പോ. ഇതറിയവാനതുക്കുമ്പോൾ ?
(വിചാരം) ക. ഞാനിതൃതന്നെ പഠനണിക്കില്ല.

വിക്രി— എന്നാലിതെഴുതിയവങ്ങട പേരുകൊംക്കണമല്ലോ.

ദേവി— (വിചാരം) ഇനി ചന്തികയുടെ പേരു പുറത്താവാ
തെ തമില്ലോന്നായല്ലോ.

കല— ചന്തികയെന്നും ചക്രാർക്കയെന്നുമുണ്ട്.

ചിത്ര— തന്മാട്ടിയുടെ മഹായനേഴുതിയതു ചക്രാർക്ക
അണംതു.

കല— എടി! നിജോടു ചൊലിച്ചുവോ?

രാജ— (വിചാരം) ചൊലിച്ചില്ലേക്കിലും ചൊലിജ്ഞണമെ
ന്ന വിചാരിച്ചു ഞാൻ. ഇതെന്നും ഭാഗ്യംതന്നെ.

അസ്സോന്നുയോഗ്യതയെഴുന്നമന്നാമിലാക്കം

സ്സോന്നുയോഗമതിനാല്ലോചിവച്ചുകൊണ്ട്

നന്നാൽത്രുതിയുണ്ടുംവാത്മഹവംകൊട്ടശം

കൂദാശംഗണ്ഠവിവേതത്തിനെന്നാറെതമാക്കണം (മഹ)

വിക്രി— ഞാനിപ്പോബേണ്ടുമിച്ചു. മഹാരാജാവിണ്ഠം മഹ
യൈഴുതിയതു ചന്തികയാണ്. അല്ലോ?

കല— ഇതു നല്ലുള്ളം.

രാജ— (ആലോചിച്ചിട്ടുവിചാരം) ഇത് അതിമോഹംതന്നെ.

ചിത്രത്തിൽനിലച്ചേരുംവരുചമിൻഡിലിജ്ഞവാൻ വേണ്ടിവി
ണ്ടും ചിത്രത്തിൽനിന്നുംവരുചമിൻഡിലിജ്ഞവാൻ വേണ്ടിവി
ണ്ടും ഒരേന്താഭേദനാംമഹായനേഴുതിയതിവനിൽപ്പിതി
അംഗ്രേഖിയാക്കി അക്കിഞ്ചിയുംകൂട്ടിച്ചാരംതുടങ്കിലിതിനെന്നതു
മെൻഡാശ്രൂതതന്നെ. (മഹ)

വിക്രി— സമ്മാനം കൊട്ടക്കുന്നപക്ഷം മഹാരാജാവിണ്ഠം
മഹായൈഴുതിനു മഹാരാജാവിണ്ഠം വകയായിട്ടും ദേവി
യുടെ മഹായൈഴുതിയതിനു ദേവിയുടെ വകയായിട്ടും അതുകൂൾ
അധികം ഉംഗിയായിരിജ്ഞും.

കല— അരതന്തിനെന്നും. ക്ഷേമ്യും മഹാരാജാവിണ്ഠം
വകയുണ്ട്. ദേവി കൊട്ടത്താൽതന്നെ ചോം. എന്നുണ്ട്.

ദേവിയും കാഴ്ചവെച്ചു അവസ്ഥയിൽ ദേവി തന്റെയാണ കൊട്ട
ക്കണ്ണതു എന്നാണെന്നോറ പക്ഷിം.

രാജ— കലപംശത്രതു ശമിയിണാ.

വിശ്വ— അതിനു തന്ത്രക്രിയയിൽ കൗതുങ്ങവസ്തുചുന്നതെന്തെത കില്ലും

നടിയോട്ടമിഹദേവിന്തു കിയാൽനന്നയോഗ്രതയുമായിട്ടുണ്ടാണും

രാജ— അതിനേന്താണ വൈഷ്ണവം (എന്ന കയ്യിൽ നി
ന്നോടു മോതിരം ഉണ്ടി ദേവിയുടെ കയ്യിൽ കൊട്ടക്കണം)

ദേവി— (വിചാരം) ഇതെടുക്കാം ഭഗവടമായിത്തീരുമാ.
ഈവോ. ഇല്ല. എന്തെങ്കിലും എത്രവക്ക്. (എന്ന വാങ്ങിച്ചിട്ട്)
എന്നാൽ തൈരി പോട്ടു. എടി! ചിത്രേ! ഇപടംരണ്ടം കയ്യി
ലെട്ടേണ്ണുള്ളി

ചിത്ര— കലപനപോലെ (എന്നാട്ടക്കാൻ ദേവിയും)

വിശ്വ— വരുടെ. ഇതു രണ്ടം ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ഇരിഞ്ഞുടെ.

ദേവി— (വിചാരം) അവകടമെഴുന്നേയുള്ളിട്ടുണ്ടാണും ഇന്നു
അഴി മറഞ്ഞപോയി എന്നവർപ്പിപ്പുണ്ടോ.

കല— എന്തിനാണത്.

വിശ്വ— (വിചാരം) എന്തിനാണെന്നോണിന്നിപ്പും ഒരു ദിനതു.

ഈവോ. ഇങ്ങിനെ പറയുകയെന്നു (സ്വഷ്ടം)

ചിത്രസഖന്തന്ത്രം പരിഗ്രാമത്തുടിനേരം ദിനതു

നേരുന്നു മാറിതുരാത്രിയിലെങ്ങാടുതന്നെയെന്നതില്ലോ (ചത്ര)

കല— (ലജ്ജയോടുടർന്നു സ്വകാര്യമായി ദേവിയെം). ഈ
നി അനുസരിയ്ക്കുവാൻ എത്രുകാട്ടം.

ദേവി— എന്നാൽ നമ്മുടെ പോവുക. (എന്ന മുന്ന് പേരും
പോയി)

രാജ— (വിചാരം)

എനിക്കുള്ളിക്കവല്ലതും സുരസ്വായത്താൽ സുവിള്ളുന്നതു
ഒന്നോരുള്ളിക്കമുറ ബംധുക്കസുമംതൊട്ടുള്ളതിനുണ്ടോക്കും

എന്നിരുട്ടുണ്ടുല്ലവമായിട്ടുമതിന്നല്ലെന്നാണും

ജീവിച്ചിരിയ്ക്കുവാൻ മിതനിലിയുമുണ്ടാം ശാഖാം പലം

വലിയ വൈഷ്ണവമായിത്തീന്. എന്താണിനിവേണ്ടത്
എന്നതെന്നു ആചമില്ലാത്തയായി. (ശീഖർപ്പാസമിട്ടിട്ടുണ്ടാം)

മുഖകാഞ്ചമതിലുംതുണ്ടുകൊ ഒരുവനുകുന്നതിനിനില്ലെസമയതന്ന
പ്രോഗ്രാമ്കിൽക്കാരുടുവില്ലപ്പാർപ്പണിടക്കിൽശ്വരസമാധി
[ബന്ധമേ (ഒന്ന്)]

കാവത്തുക്കാരത്തി (വനിട്ട)ശാകേതു ഇവിടുക്കാണോൻ എ
റത്തുവനു നിൽക്കുന്നണാണ്.

രാജ—എം, അരുട്ട്. വരാൻ പരായ.

കാവ— ക്ലീനപോലെ (എന്നപോലീ)

ശാകേതു— (വനിട്ട)

ചിന്തിച്ചുംകാരിയിലുംകുലവയക്കാഞ്ചു നൈസു
സുസിപ്പിച്ചവക്കത്തിച്ചറ്റിക്കയാനില്ലിക്കിലെല്ലാകിലും
എന്നതാശ്വേപ്പണിചെളിടേണമിവരേചുത്തിടവാൻപേവിയാം
കാന്തില്ലപ്പിയമായിട്ടാതെവക്കവാനാണൊംവുംഭർത്താം (ഒര്)

(അടത്തു ചെയ്യിട്ട്) മഹാരാജാവു ഇതിച്ചുംഘും. എന്നാണി
പ്രോഫൈൽ സ്ഥിതി.

രംജ—(പുണ്ണിപിടിട്ടിട്ട്) വിശേഷിച്ചുനാമില്ല. എന്നാൽ
തന്നെ കൗശലം കഴിഞ്ഞതടങ്കാളിലും ഒരു മാതിരിപാലിച്ച.

ശാ— (ചിത്രചോഡാ) മെത്രപ്പുട്ടം ഫലിപ്പുംതെ എ
വിടപ്പുംകുന്ന. (തിരിഞ്ഞെന്നാക്കിട്ട്) എന്ത്! ഗൗൾഡക്കാംപോ
ഒപ്പേതു വെച്ചില്ലെന്ന ഇല ചടം രണ്ടും അതുമുത്തിയതാണ്?

രാജ— (ചിത്രചോഡാ) അതു പഠാം. ഇരിപ്പു. എന്നി
ടിരുന്നന്നായോ എന്നു പറഞ്ഞു.

ശാ— (ഇരുന്നനില്ലപ്പിച്ചുനോക്കിട്ട്) ഒഞ്ചും നന്നാക്കി
ം. (രാജാവിന്നും ഹായകാനിച്ചിട്ട്) എന്നാൽ,

എന്നുചൂയമതിൽപ്പകിട്ടുടമിക്കിട്ടില്ലതുംയുക്കതിയും

വർദ്ധച്ചുംയുമങ്ങതാടുലിനൊന്നെതാഴുവുംതാഴുവും

ക്രീനിക്കുചുവന്നാക്കിവനംദവമതിൽന്നുംവിഞ്ഞുവുംബന്ധിയും

വർദ്ധച്ചാലവസന്നമെന്തുവംയാമിച്ചിത്രമാന്നാന്തരം (ഒര്)

(മനോപ്പുടംകാനിച്ചിട്ട്) അതുപോലെതന്നെ നന്നാക്കി
പ്ലേക്കിലും ഇതും വേണ്ടില്ല. കൊള്ളില്ലാം.

അഞ്ചാംഗ്രൂത്തിട്ടിടമിടംനിഴലിട്ടുണ്ടാം

മുക്കാൽരൂപവംതെളിയുമാറ്റചരിത്രനോട്ടം

നയക്കാർക്കൾക്കുടെവയള്ളിവയെരംക്കേയുക്കി

ജൂഡിക്കാത്തതല്ലവരവാൻകുറവിപ്പിതിനം (ചന്ദ്ര)

അഞ്ചട്ട്, അരുമാണ്ണതിയത കേരംക്കട്ട്.

വിഭി—ചന്ദ്രികയുംചുമിയും എഴുതിപ്പോവിപ്പിക്കാഴ്വെച്ചുതാണ
ശശ—(ചിമിച്ചുകൊണ്ട) അരു മാ. വേണ്ടിപ്പ്.

വിഭി—മഹാമാജാവിന്നീര മഹായ അരുപ്പുഞ്ചക്കിയെഴുതിയ
അവസ്ഥക്കിവിട്ടു അവളുടെ ചരായയും കണ്ണാഴതേണ്ടതാണ.

ശശ—ചന്ദ്രികതന്നെയല്ല ഇവിട്ടെത്തെമഹായയെഴുതിയത.

വിഭി—അരത്തല്ല ഞാൻ പറയുന്നത്. അവർക്കു ചിത്രമുള്ള
തുവാൻ തന്നെപ്പോലെ സാമ ത്രുമിണ്ണായിട്ടുങ്ങിപ്പുണ്ടാൽ ഗ
മ്പാജായിരിപ്പും. അതു പറതിയാവിപ്പുപ്പോൾ. എന്നതന്നെയല്ല.

കേമത്തെമാക്കയിലുമെല്ലംകെതാഴേക്കാം

എന്നുമത്തെമെരുമായ ചിത്രമുള്ളതിലേംറം

സാമത്രുമെരുമിച്ചചന്ദ്രികയെന്നവർക്കു

നാമിത്തമത്തിലിവിട്ടെന്നാഴതാതിക്കാർ (ചന്ദ്ര)

ശശ—ഇവിടെപ്പും ബുദ്ധിമുട്ടുകൊണ്ടുനില്ലെങ്കിൽ ഇന്ന
ധാരി പറയുന്നോലെ ചെയ്യാൽ നന്ന.

രാജ— ഇനിപ്പും ബുദ്ധിമുട്ടുകൊണ്ടാണ. (വിച്ചാമം) എന്ന
തന്നെയല്ല. ഇതുകൊണ്ട വല്ല ഇന്നവും ഉണ്ടായി എന്നാം വരാം.

ഈവാമെന്നവിധത്തിൽനാന്നാഡികമാണ്ണിപ്പിച്ചെപ്പും മഹിലാ
മുഖാവാമാക്കിക്കുമെല്ലിതനൊട്ടുകുറിച്ചുന്നുകിലേന്നു
ഒരുവാലുംവർക്കണ്ണുവെക്കിലിവനുള്ളാച്ചിത്രവെന്നുണ്ടും
നാവോളംസൂഫലിക്കിപ്പുംവിവെക്കാളുംവിനോദത്തിനാം

വിഭി—എഴുത്തുതീന്ന് കിട്ടിയാ ലെങ്കിനെയകിലും ഞാനാ
പ്പെട്ടിനുക്കാട്ടിപ്പിപ്പിപ്പിപ്പിപ്പിപ്പിപ്പിപ്പിപ്പിപ്പിപ്പി
നിയും തന്നെ. എന്നാണ ഇവിടുള്ള പേപ്പിനെയുംനാം അവിനുതാൽ ഇടഞ്ഞെത്ത
കിലെ എന്ന പേടിയുണ്ടായിരിപ്പും ഇല്ലോ. അതിനുപോലീ
നമ്മക്ക് വല്ലുക്കിയും വരണ്ടു നിന്ത്ക്കാമെ. എഴുതു! എഴുതു!!

രാജാ—എന്ത് അതെതന്നുമില്ല. പക്ഷേ ഇപ്പോൾക്കുരാന
ടയില്ലപ്പോൾ നേരു സസ്യയായില്ല. നോക്ക.

അരുചത്താക്കന്നകാലത്തനിരുമ്പിലപാന്താപമേക്കാഘുമാനം
പ്രാപിപ്പിംഗാന്തലാവംചാരമിത്രപരായാതേപരിപ്പിച്ചിച്ചുക്കാണ്ട

പിപാളിജ്ഞാനേന്തകിഭിന്യനവുമതിൽസ്സുമാവുംപോയ്ത്രിലൊക്കീ
പിപംമദ്ദൈനാനുജന്മനിത്യടിത്വിചടിശ്രദ്ധാരണത്താഴിന്നെന്നിൽ

വിഥ—അതു ഗരിയാണ. ഇതുനോക്ക.

സത്രിജ്ഞവസ്ത്രാർവ്വിരകിട്ടുതിജ്ഞക്കത്തിജ്ഞമപ്പേരംപുകയെന്നപോലെ
എത്തികുമതകിൽപ്പുതരിപ്പുമന്നിട്ടിട്ടിക്കിലല്ലോമിക്കാതിനിഡിനാം

ശശ—(കിഴക്കോട്ട് നോക്കീട്) ഇതോടു നോക്ക.

പോരാട്ടക്കൂരിങ്കുമരിക്കളെയാവിലംവെണ്ടിമുന്നിൽ
നീംനാംസേനാഗണാതെപ്പുട്ടതയെണ്ടമയച്ചിട്ടുപറായ്ക്കാല
നേരിട്ടുത്തിക്കാണുമിതരെയകലെത്തട്ടിയോടിച്ചുമാന
ആരിംജുത്തപ്പുടിപ്പുംപിജവരനൊരുജാവിതാവനിഡിനാം

രാജ—നമിക്ക സസ്യാവനന്തതിന പോവുക.

വിഥ—ക! പോവാൻ വെക്കി. അതു കഴിവെന്തിട്ടു വേണ്ട
വല്ലതും സാപ്പടാൻ.

ശശ—മഹാരാജാവിതിലെ ഇതില.

(എന്ന എല്ലാവകം പോയി)

രണ്ടോമകം കഴിഞ്ഞു.

ച ര ക.

ഭാ ഹ ഉ ന ന ട ക

മൃ ന റ മ റ ക റ.

(ഒരാറ്റരം മോഹിനിയും സപാതിയും പ്രവേശിക്കുന്നു.)

രോധി—ഓരോവാ! കാന്തിപേവിജ്ഞ ചരുക്കയട പേരിലു
ഇ വാസ്തവലും കേമം തന്നെ.

അരല്ലായെന്നാജത്തിയെന്നുവരിക്കെന്നായിട്ടുകല്ലിജ്ഞമെ
നല്ലാതൊട്ടതിനൊക്കെവെന്നമരിക്കിൽച്ചുന്തതിലായ്ക്കു

രാജ്ഞായ്യോധമടഞ്ഞിങ്ങളുമവെള്ളത്രു ഒരുംതെററാതമോ
വസ്തുതിപ്പിനൊജുജുവത്സലത്തോൻകണ്ടിട്ടിരിപ്പുന്നുമെ (മ)

(അമ്പുജനടിച്ചിട്ട) ചരുക വളരെ മുണ്ടിളിയും തന്നെപ്പറ്റാം ചും എന്താണിരത്രയാക്കു നടക്കിവരാഇല്ല.

സ്വാതി—അതില്ലെ. ഇങ്ങിനെ മുന്നം തിക്കത്തിട്ടായ പെണ്ണുണ്ടോ ലോകത്തിൽ. ദേവിയുടെ ഒരു മുന്നപക്ഷവാതി തന്മ തന്നെയാണിത്. അങ്കു ഉള്ള. വിചാരിച്ചേനാക്കാ.

സംഗ്രഹിതംസാധിത്രുമനസ്ഥിലാസാവിളിത്തസൗംധ്യം

കിഞ്ചിനകലാവിദ്യയെതിരിക്കിട്ടനയെപ്പറ്റംമുണ്ടാക്കും(2)

രോമി—അതൊക്കെല്ലാം. ഏന്നാലും ഇതു സ്നേഹം നടി ജീന്നാതുകൊണ്ടിരിക്കു വേരെ ഒരു ഭൂക്ക ഇനിക്കുനണ്ട്.

സ്വാതി—എന്താണത്.

രോമി—

എപ്പോഴംസവിധതിലേവമിവശ്രൂഷിച്ചതിപ്പോകിലോ
—ചൊല്ലോവുംനുചനിത്തനിക്കുകലക്കംസൗഖ്യമന്നിങ്ങിനേ
ഉമ്പുവിത്തേമുത്തവിച്ചുകപടംകംണിച്ചുമായ്ത്തിനിടാ
മിപ്പുവേണികിലിതിരുവേഴ്വുവെളിവാക്കിക്കാട്ടന്നതും (2)

സ്വാതി—അതും ഇപ്പോൾ വരുംഈ.. എന്താണന്നാണ്ടി. അങ്ങിനേ വിചാരിപ്പാം ചില കാരണങ്ങളായിട്ടാണ്.

രോമി—(ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) എന്താണത്? കേൾക്കേട്ട്.

സ്വാതി—വരയാം— ഒരു ദിവസം നമ്മുടെ ബ്രഹ്മത്തെ മുംഖാനാനിപ്പി, അതു വിദ്യാർഥി ഈ ചരുകയുടെ അട്ടക്കയും ഒരു പ്രിയപ്പുംകൊണ്ടു ചാട്ടിവിണ്ട്.

രോമി—എന്നിട്ടോ.

സ്വാതി—എനിട്ട്, ഇതാക്കടി, നീ മഹാരാജാവിന്നീരു ചരായയെഴുതിയിട്ടും. അതിനു പകരം നിന്നീരു ചരായ മഹാരാജാവും എഴുതിട്ടുണ്ട്. നോക്ക— നിന്നുമാറുമെ ചിറ്റമെഴുത്തുവാൻ ശ്രിലമംഡള എന്നാണ വിചാരിക്കുന്നത്' എന്നും മറ്റും ചരാത്തു അതു കാണിച്ചുവാക്കാത്തതു.

രോമി—(വിഴുച്ചക്കേംട നേരിട്ട് വരയുന്നവോലെ) അ നും കൂടു! ഇങ്ങിനെ ഒരപായത്തിൽ വേരെ ഒരു കാഞ്ഞം നടാതുവാനുണ്ടാവിക്കുകയാണന്നാണെങ്കാ താൻ. (സ്വാതിയോട്)
അട്ടക്ക— എനിട്ട് ചരുകയെത്തു കാട്ടി—

സ്വാതി—ചരുകയെപ്പാർശ നാണിച്ചു തപതാ ത്തിക്കൊണ്ട്

കൊം മിണ്ടാതെ നിന്നു. അരുതനേ ഉള്ള. അപ്പോൾ ചക്കോ കാരടിക്കയ്ക്കില്ലെന്നാണായിരുന്നു.

ഹോമി—ചക്കോമിക്കയെന്തു പറഞ്ഞു.

സ്വാതി—എടട്ട്, ഗോക്കട്ട്- എന്നവരുംതു കഴുതു വാ കൈച്ചു. അപ്പോഴും കാന്തിദേവി അവിടബുള്ളുന്നുന്നു കുഞ്ഞു, അതു വിദ്യാനവിടേനിനോടൊക്കെ.

ഹോമി—ഈ ദേവിയും ചില ഭൂക്കകൾക്കു കാരണമായുണ്ടിനു.

സ്വാതി—അതിപ്പിനുനായാണു അതിബുദ്ധിയുള്ള അവിടു നീചുന്നിക്കയെ അധികം ചെച്ച ലാളിച്ചതുട്ടിയതു.

ഹോമി—എടട്ട്- ചന്ദ്രികയുടെ മഹാരാജാവിനുക്കാശിച്ചു ഒരു സ്ഥിതിനെന്നായാണു.

സ്വാതി—അതുപറയാം.

പിശ്ചാവന്നുകുന്നമിന്റെപതിയെക്കണ്ണാളുതന്നാളുകു

നു ത്രിക്കാൻമാർച്ചിയേക്കടന്നുമെന്തുനുമുഹിപാലനും

നട്ടുപുണ്ണാരംഭത്താൽ ചവിടെ ചീനുവതാത്തയുള്ളതും

വിട്ടിടാതെപട്ടംചുറിയതിയായിരാജപുഷ്പങ്ങളിലും (ര)

അരുതനുനായപ്പു.

നൂറിപനിലാഡായാൽനുള്ളിനനേതുക്കാംചന്ദ്രിക

ജീജാരാധിക്കുവായിവന്നിതുനിതാന്തമെല്ലാഭുണ്ടും

ഭാഗികിതുചോലെതാനതുമത്സ്യപ്പീശനം

വിരോധിനിലംഖാരിതേവിഷമസായകസ്വാമിയും (ര)

ഹോമി—(ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) അതു ഹോമിനേയായോ അരുട്ട്- അവർ തമിൽ സാമാന്യംപോലെ ഒരിപ്പുലെക്കിലും കുഞ്ഞു കഴിഞ്ഞുവോ.

സ്വാതി—ഇല്ലാണ്ടും— അതിനൊക്കെ വഴി കാണാതെ കിടന്ന ബുദ്ധിക്കുന്നതേയുള്ളു. ചന്ദ്രികയുടെ മനസ്സുവിജാതാഞ്ചിട്ടു മഹാരാജാവിഹം മഹാരാജാവിന്റെ മനസ്സുവിജാതാഞ്ചിട്ടു ചന്ദ്രികക്കും കുഞ്ഞു പേടിയാണുള്ളിൽ.

ഹോമി—എന്നിട്ടിനുവരെ ഒരു നിപുണിയും ഉണ്ടായിരി ലൈബന്നാ? കുഞ്ഞുംതന്നു, നില്ലു മുട്ടക്കും സഹായികളില്ലുംഞ്ചിട്ടു ഇല്ല തരശ്ശേരുന്നിതു.

സ്വന്തി—എന്നാൽ, ഇന്ന പക്ഷേത്തമിൽക്കാണ്ടാൻ രദ്ദം വന്ന എന്നും വരും.;

രോമി—എങ്ങിനെയാണെ.

സ്വന്തി—വറയാം.

മല്ലുപ്പുരുഷാട്ടട്ടിബ്രഹ്മവിവേകമോട്ടിശ്വരംലിക്കാവാംശലും മല്ലുത്തിൽക്കൂട്ടിട്ടനാണിങ്കുഴമ്പുമന്മാലാസംഖാസംഗിതരംഗം മല്ലുസ്ഥാനമെന്നല്ലെങ്കിലും മല്ലുഭാര്യാജൈയുംമേ മല്ലുക്കുംതന്നെന്നെല്ലാത്തിലുംവരിചുവരുമാണിടിടംകാണ്ടിയപ്പോൾ

അതിനായിട്ട് കാൻറിപ്പേരിനെളുണ്ടെന്നോപ്പാൽ ചാറ്റിക്ക കൈ കാണ്ടാൻ തന്മുഖാവുമെന്ന വരുത്തത മഹാരാജാവിനെ പു രാപ്പുട്ടവിച്ചിട്ടുണ്ട് ഇവരെ തുടി ഘടിപ്പിപ്പാനത്സാമിയുംന കലയുടെ ഭാത്താവു ശശക്കതു.

രോമി—സംഗിതരാലഭിവേക പേരിനെളുണ്ടെന്നോപ്പാൽ ചാറ്റിക്കാലെള്ളുടെ കൊണ്ടുപോകംതിരിപ്പുമോ? വിശ്വേഷിച്ച ചാറ്റിക്ക പാട്ടിൽ വളരെ പാണ്ഡിത്യമുള്ളവളുംകൂടിയല്ല.

സ്വന്തി—അതെന്നും കലയുടെ കളിസ്ത്രുതംകൊണ്ട-

നാമീജന്നമില്ലടക്കംസ്ഥിരിന്നതുടെ

പ്രോംന്നന്നേരപിവിലിച്ചുകൾചെള്ളിട്ടേന്നോപ്പാൽ

ചാരത്തുചെന്നുചതിയായ്ക്കലുനോവാവി

ചൂരോമലാക്കമൊത്തചാറ്റിക്കവോകയില്ല

(ര)

പിന്നെ പേരി പോയാൽ—

രോമി—മഹാരാജാവുവന്ന കാണാം അല്ലോ— അട്ടുട്ടു—നി ഗോട്ടിരു മുഖംവിട്ടിട്ടില്ലതും മുഖിൽതന്നെ അതാണ വരുത്തത.

സ്വന്തി—അതെന്നും പക്കോഡികയാണ്.

രോമി—ഉഞ്ചു— അവളായിട്ട് നന്ന ഇപ്പുമാനുണ്ടോ. (മേ സ്റ്റുട്ട നോക്കിട്ട) ഒരു നേരം ഉച്ചയായി. അവും— വൈലിന ഏതു ചുടാണ്.

വാരണ്ണീവദന്നമില്ലവന്നവളുക്കുംവെവലിനീറിച്ചുടേള്ളും പ്രേരിതനെന്നചുവന്നനിശ്ചയത്താവിയപ്പുംകുടംവിള്ളുന്നതേ ചോക്കുതെന്നനിഞ്ചുവിധില്ലാണിടംചെന്താമരപ്പുകളി നേരംതോറിതനോക്കിട്ടനാലുംവിജയവായുംവിളുന്നാണുണ്ടിനെ (ഭ)

സ്വാതി—എ' ബഹുലികാവാംഗാലയിൽ നിന്ന
 ഇതാക്കഴിത്താളുമെടാത്തും ചങ്ങം
 ശ്രദ്ധിജ്ഞന്തർത്ഥം ബുദ്ധവോട്ടും
 മുദംഗവും കേടുത്തുണ്ടിനോക്കം
 മഡംഗമിച്ചിടക്കവാട്ടുകേൾപ്പാൻ
 മോഹി—അരണ്ടിനേത്തന്നെ. (എന്ന രണ്ടാളം പ്രോത്സാഹി)

വിജ്ഞാംഭം കഴിഞ്ഞു.

—••••—

(അരാന്തരം ചന്ദ്രികയും ചക്രകാമികയും പ്രവേശിക്കുന്നു)

ചക്രകാ—(ചിരിച്ചുകൈണം) എന്താണ ചന്ദ്രികേ—
 ഒരമല്ലുതുള്ളിവാസ്തവമെമ്മായെമ്മുതുംചൊല്ലുകിശ്ശുനിവണം
 ചെങ്കണ്ണത്തിലത്തുംസ്ഥാനനിശ്ചയുംജീവിപ്പിലാലോ
 എറഞ്ഞേഴുന്നതോത്തിട്ടുകതജീര്തിയംഗിട്ടുമോടിട്ടു
 സാരജേണസാധ്യാഖിപ്പേപരിയുകതലനോവല്ലുംശ്രദ്ധസമായോ
 ചന്ദ്രി—(ലജ്ജയോടും വ്യസനത്താടംകൂടി) കഷ്ടം! ഇനി
 ജീവിനേ കയ നേരകേടു കാണിക്കേണ്ണി വന്നവല്ലോ. എന്നാൽ
 ഇത്തിനേ ചെയ്യാലും വിചാരിച്ചുതും ചാലു വല്ലതും ഇഷ്ടം
 സംശയിച്ചുമോ— അതും ഉച്ചവും തോന്തനില്ലോ. ഒന്നാമത ദേവി
 സംക്ഷല്പിലില്ല. പിന്നെ ആ ദേവതയിനെന്നോയിക്കുകയാണെ തൊ
 നീചെങ്ങുന്നത്. അമ്മയേപ്പോലേ—എന്നിൽ വാസ്തവല്ലമുള്ള കാ
 ന്തിദേവിയെ വഞ്ചിപ്പോലെ വിചാരിച്ചുന്നത്. പിന്നെയെന്നി
 നെയാണ നേരായാവുന്നത്.

ചക്രകാ—ഇത്തിനേ 'വ്യസനിപ്പാനണം ഇം കാഞ്ഞത്തിൽ.
 മഹാരാജാവിന്റെ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ശ്രദ്ധക്കു പറഞ്ഞ
 താഴയികല പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് നീജിപ്പിനെന്നെങ്കണ്ണജേ വേഷം കൈട്ടിയത.

ചന്ദ്രി—(ബിഗ്രഹപ്രാസമിട്ടു) അതുകൊണ്ടിക്കാഞ്ഞത്തിൽ,
 തൊന്തമാത്രമല്ല തെന്തുകാരത്തി എന്നും വിചാരിച്ചും. (അതും
 യോടുകൂടി വിചാരം) മഹാരാജാവിനേരുടു വന്ന എക്കിൽ— (ക
 ണ്ണകളോടു നേരിട്ടു പറയുംപോലെ)

അന്നാപ്പാം കശാലതന്നാരികിയെവെച്ചാണ്ടാരുക്കാണ്ണാന്തരം
 വന്നാലുംവലിയേരുകനാണമിടയിൽയോക്കിക്കുഴക്കിലഭയം

ഇന്നോരുക്കംകലൻമരവിന്റെഖണ്ഡവിധിയാൽനാശം
പ്രസ്താവിച്ചുമുത്താശമരവിഴിക്ക് മേന്തിപ്പാർക്കേണ്ടതിട്ടാണ്

ഇന്നും അവിടെത്തു കാണുന്നവാളിപ്പാണെന്നുണ്ടെന്നും വാഹനവിച്ചിലും, അതുണ്ടാവില്ല. വന്നും അതുകൂടാണും
ബാധിപ്പിക്കുന്നു.

ദ്വാരാമവുമുള്ളിലും ചന്ദ്രത്രക്കുഞ്ചുടുക്കുടുക്കുമുന്നിയിൽ [എന്നോക്കിനോക്കിമന്തിയായിട്ടാതെപി നാംകുമാക്കിട്ടുകയില്ലക്കുന്നതാണ്]
ചക്രാ— എന്നുണ്ടെന്ന് നി ഇത്തിനെ മനോരാജ്യം പാചാരി
ജുന്നത്. അഭ്യുക്തിൽ എന്നുണ്ടിതെന്ന് ചൊലിപ്പുണ്ണണണാ.

വള്ളരെവള്ളരെനാളാജ്യംത്രകാത്തദീപില്ലെ

നാളവുതെളിവിനേറ്റംതന്നേനാരാജ്യരാജ്യം

വെളിവില്ലടനേഴുന്നുംനേവാപാംവണ്ണനാവട്ടം

ഒരുംകണ്ണായില്ലെന്നുംവന്തിമക്കായിമില്ലെ— അഭ്യു?

ചന്ദ്രാ— (ലജ്ജയോടുകൂടി ചുണ്ണിപ്പിലിട്ടുംകൊണ്ട്)

എന്നുണ്ടെന്ന് വില്ലുമിൽക്കം പരയുന്നത്. മിണ്ണാതിമില്ലുങ്കെത.

ചക്രാ— ഞാൻ വില്ലുമിൽക്കം പരയാതിരുന്നാൽ നിന്നു
വില്ലുമിൽക്കം വിചംപിപ്പാനേഴുപ്പുമണ്ണായിമില്ലെ—, ഇപ്പോൾ. തുംനോ
നാമാണ്ണന്നില്ലെ.

ചന്ദ്രാ— (വിചംം) ഇവർപരിയുന്നതു ശരിയാണ്. ഞാൻ
വിചംഗിക്കുന്നതോക്കു വില്ലുമിൽക്കംതന്നുണ്ടെന്നും. എന്നുംവരു
വിചംഗിക്കുതിമിപ്പാൻ മനസ്സു സമ്മതിയ്ക്കിപ്പുതാനും. (മനസ്സി
നോട് നേരിട്ടുപരിയുവോലെ)

ഞാമത്തുകില്ലെന്നു ചിത്തമരിക്കാതോന്നിൽപ്പുത്തിജ്ഞാലും
വിനെന്നുംപ്പുലോധകാഞ്ഞമതിലോലേശംപ്രവേശിജ്ഞാലും

എന്നുംപാമരിവുള്ളനീളുംയിക്കുമായ്ക്കുപല്ലവുംപുണ്ണേക്കു
ഞേന്നുകാഞ്ഞമില്ലെന്നുമിട്ടുക്കണ്ണിപ്പിജ്ഞായുമെചിത്തുമേ. (ഹർ)
(സ്വാശം) അതുടു— എന്നുണ്ടിനി നമുക്കു കുറച്ചുനേരത്തുജ്ഞാനം
ഉംപേരുകു വേണ്ടത്.

ചക്രാ— ഗ്രൂഹപത്രന്നുകൊണ്ടുതന്നു മഹാരാജാവിന്റെ
ചിത്രമെഴുതേട്ടുത്തു നോക്കാം.

ചന്ദ്രാ— (ലജ്ജയോടുകൂടി) അതുടു കൊണ്ടുവരു.

ചക്ര— അംഗിനതന്നെ. (എന്നപോയി പട്ടേൽക്കുള്ള കി പ്രവേശിക്കുന്നു.)

ചന്ത— അധിനേതരന്നെ വെള്ളി. വെള്ളിച്ചുംന്നല്ലപാകമാ സ്ഥാദ.

ചക്ര— (അംഗിനചെള്ളിക്കുന്നു)

ചന്ത— (വിചാരം) അനുബം അധിനേതരച്ചിത്രത്തിലുള്ള സംഘ്യം. ഇതുകണ്ണാൽ ഇതുതന്നെയാണിതുനാളിൽ നിലിച്ചിര നേതരനു തോനം. എന്നപെണ്ണുണ്ടാ.

കണ്ണാൽക്കണ്ണുള്ളിപ്പെട്ടുനാലിച്ചക്കുതകംകാമസാരോപദേശം

കൊണ്ണാട്ടംശില്പമല്ലോവയാവിലകലാക്ഷയലംചോപ്പുവല്ല

തണ്ണാർക്കുതേവന്നിമടവന്നിപറമ്പുനാംസമ്പുംചെത്തതനും

ആണംട്ടമാറുമാനുപകടമധികംകാട്ടുംരുലമായി (ചം)

എന്തെങ്കിലും ഇങ്ങിനെ വിചാരിച്ചുവിചാരി ചു വ്യസനിജ്ഞ കൂതന്നെ. അതിനാൽ സഹായം വേണ്ടില്ലോ.

ചക്ര— ചന്തകേന്നോക്കാ ഉമാരാജാവിന്റെ ചിത്രക ലംകൈശലം.

വണ്ണാട്ടംമട്ടകാരാത്തിള്ളകിനചികരച്ചാരയുംകാമശാസ്ത്രം

കൊണ്ണാട്ടയാണേരടാത്തണിമുവകമലംതാ തീനേറ്റകുന്നേരാ

തണ്ണാരോക്കുത്താൽക്കള്ളർകുചമമതംചട്ടമെന്തില്ലോവയ്ക്കും

കണ്ണാലുംകാര്യയച്ചിട്ടാരുതവനിലയുംനേർപക്കപ്പീപ്പട്ടക്കിൽ ()

ചന്ത— (ലജിഡ്യുനാ)

ചക്ര— എന്താണ നീ മിണാത്തത. നിന്റെഹൃദയവല്ല നോയ മധ്യരാജാവുട്ടുണ്ടാണ. ഇതു നാണിജ്ഞനേരുത്താണ.

(അനന്തരാം രാജാവും വിഴുഷകനാ പ്രവേശിക്കുന്നു)

രാജാ— ഇപ്പോൾ ഭേദി സംഗ്രഹണാലയിലേജ്ജുപോയി. നിശ്ചയംതന്നെ.

വിഴു— ഭേദജീവിതാന്തപ്പുലെതന്നെ ധരിക്കുമ്പു പോ വാൻ.

രാജാ— ആരുട്ട്- പോയാലും വേണ്ടില്ല, പോകില്ലു, പോകില്ലും വേണ്ടില്ല, നമ്മുൾ ഭേദിയുടെ ഭവനത്തിന്റെ അക്കത്തേജ്ജു കടക്കുതന്നെ.

വിഴു— അതിനു തന്നേടു. ഭേദിയെന്നാരുംകണ്ണാൽ

ദേവിയെക്കാണാൻ വന്നെയെന്നപറയാം. കണ്ണിപ്പേക്കിൽ കാഞ്ഞം ഭദ്രായി. (എന്ന രണ്ടാഴ്ച ചുറ്റി നടക്കുന്ന)

വിളി— (നോക്കിട്ട) ഇതാ അരങ്ങോട്ടുനോക്ക.

രാജ— (പരിമേമിച്ചിട്ട) എന്നാൻ ദേവി പോയിപ്പേന്ന ണണം. (നോക്കി ദിഗ്ധല്ലപാസചിട്ടിട്ട) അതും അസാരംപോം.

വേട്ടാളുള്ളടക്കിലിട്ടിന്പുഴവവന്തെന്നചിന്തിച്ചിരിജ്ഞും മട്ടാളുംപേടിയാൽദേവിയെമനസിനിന്നിരിജ്ഞുണ്ടാവിന്താന്താനിം. തെളിപ്പോളുംപോളുംയോടൊന്തമരക്കുവാങ്ങാത്തചി മട്ടിപ്പോംയാളുമന്നാലിവർക്കുകലബോട്ടുംകാൽത്തിയ പ്പെ [തനം നീംഡാഹ്രം] (മര)

വിളി— (വിചാരം) മുമ്പിലോകൈ കാണ്ടി കാണ്ടി എന്ന വിചാരിച്ചുകാണ്ടാൻ കൊതിച്ചിരുന്ന ദേവിയെക്കാണ്ടിപ്പേട്ടി അധിന്ത്രിതവിയപ്പോ മഹാരാജാവിന്. അരപ്പേക്കിൽ “യൈശവ നംപോയിന്ത്രിതവിയാൽ ചെന്നുണ്ടാക്കുന്ന കമ പേരായി.” എന്ന ചാംയുന്നതുംമിയാണ.

രാജ— (ന്യൂവേലിനും നോക്കിട്ട) ഇതെൻ്റെ മഹാഭാഗ്രം എന്നതെന്നപറയാണ്.

സന്ധിപ്പിച്ചിന്നുചെചിയോടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന

ചിന്തിച്ചുതന്നെന്നിവസംവിരഹംസമിച്ച

ബേജുകൾക്കുന്നവകുകുന്നമിന്നി

കാന്ത്യാലഭിചുകളുള്ളതുകുറികയാണിതപ്പോ

ചാറ്റി— ദേവി പോയിട്ടുസംം നേരമായപ്പോ.

ചക്രക— വ്യസനിക്കണ്ണഃ നിന്റെ ഇഷ്ടം സാധിക്കം.

രാജ— അക്കണ്ണജ്ഞകുടക്കുക, അരപ്പെ.

വിളി— ഒ രഹം.

രാജ— അപ്പേക്കിൽ വാട്ടു ഇവരിപ്പോർ.

നിരന്തരവിശ്വാസമാടുത്തമിൽ

പ്പറഞ്ഞതിച്ചിന്നപ്പോങ്ങവാക്കുസീം

മറഞ്ഞുന്നിനാഖിനെനുക്കുസാരം

മറിഞ്ഞുചല്ലാമരിക്കിയ്പുകാണം

(മര)

അതിനാം ന്യൂമസ്തും.

വിശീ— (വിചാരം) കു ഇതു് അടങ്കയിലാണ പുറപ്പാട് എന്നവച്ചാൽ അടുത്തിരിക്കുന്ന വസ്തുതാംഖലയോളിയ്ക്കും ഒരു വന്ന കണ്ണടത്താറംമതി. അതിനും അതും കയ നേരം പോകും; അല്ലാതെന്താണ? (സ്വപ്നം) ഇപ്പോൾപാലെ (എന്ന അഞ്ചിനാചെങ്ങുന്ന)

ചന്ദ്രി— (ശിഗ്രംഗ്രഹംസമിട്ടിട്ട്) കല വരണ്ടതതോഴു കൂടു വാണിനാണണിംഗാ. അല്ലെങ്കിൽ അവിട്ടന്ന വരാതിരിപ്പും സംഗ തിയിപ്പിപ്പേണ്ട്.

ചക്രോ— എന്ത! അഞ്ചിനെവബില്ലു. ഇതിലുംവലിയതായ കാഞ്ചും വസ്തുതാം തിട്ടക്കമംയിച്ചുയേണ്ടതായി വന്നവയിരിയ്ക്കും. അല്ലാതകണ്ണിതു താമസിപ്പാൻ സംഗതിയില്ല.

ഡാജ— (വിചാരം) മും ചക്രോക്കയ്ക്കു ഏനൊന്തു അവസ്ഥ ഇപ്പോഴും നല്ലവല്ലുമാണിവു കിട്ട് കില്ലു നിയുധംതന്നെ. സുരണ്ണംകയ്ക്കില്ലെന്നുംജൈത്രതിലുംതന്നെല്ലാമനാഭത്രം വരുന്നുമുകിനിതിലുംമുടക്കംതങ്ങന്നതായുണ്ടാക്കാനുമണിംഗാ ()

ചക്രോ— ചിന്യേ കലവരണ്ടതതു കബൈദ്ധമാണെങ്കിൽ ഒ മാരാജാവിതു നിജുഷ്ടവച്ച നിന്നും ഹരായണ്ണുതുമാ.

ചന്ദ്രി— (ശിഗ്രംഗ്രഹംസമിട്ടിട്ട്)

എന്നേനിയോന്നാഴതിന്നവനനാചിതു
തനിനേലെഴുംവച്ചതകാട്ടിയതീവിയന്തിൽ
നോമെപ്പുകിട്ടവതിനായുലപചംന്നതാണ
ഭാർത്താമാണിതിന്റെസ്രമിനിജ്ഞാജ്ഞാം (൨-൩)

ഒന്നുടക്കിവിചാരിയ്ക്കും. ദേവിയുടെ പരമസ്വിയായ കല അവിടക്കു അഫിത്തമായകാഞ്ചത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമോ.

ഡാജ— ഇവഴുമിയ്ക്കുന്നതും നല്ല യുക്തിയോടുടർന്നിന്തനെന്നായാണ.

ചക്രോ— (ചന്ദ്രികയുടെ കയ്യിനേൽപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട്) മും മൊതിരംനേരിക്കു, മഹാരാജാവു തന്നതാണെന്നായുംബും ദേവി തന്നതല്ലു, അവിട്ടന്ന അസത്യം പറയില്ല, നിയുധമല്ലു.

ചന്ദ്രി— അതു വേലയെടുത്തതിനു സമ്മാനംതന്നെപ്പുന്ന വിചാരിച്ചുക്കുട്ട്. അല്ലെങ്കിൽ ദേവിയെക്കാണ്ടു തങ്ങവിക്കുമോ.

ചക്രോ— എന്നെതക്കിലും അതുവരട്ട്, ഇന്നി നിന്നും സുവര്മാ വാരായി നിയുധം.

ചുരുക്കാന്തികർ തത്തിടംചെറുതരംവെരപ്പുാടിശ്ലൈവെ
ചുറ്റംവിട്ടോരുംഗാമിള്ളുമണിയുംമലേപ്പതിപ്പുണ്ണിനന
കരംക്കാർക്കഴിവാംമനോതവവിരൽക്കൊങ്ങല്ലാമീമോതിരം
മുറുംലക്ഷ്മണമോക്കൊങ്ങകയിതേകല്ലുണികല്ലുണം ()
രാജ— ഏതുനേരമാണിങ്ങിനെന്നില്ലോ അക്കേതയ്ക്കു
നന്നചെല്ലുക്കതനെ.

വിക്രി— (അടച്ചതുചെന്നിട്ട്) വിപ്പി മോതിരമാണു കല്ലും
ണം കെടുക്കണ്ണത, മഹാരാജാവല്ലു കല്ലുണം കഴിപ്പാൻ ഡാ
പിയ്ക്കുന്നത. (തിരിഞ്ഞെടുക്കിട്ട്) എന്ത് മഹാരാജാവ ഇങ്ങിനെ
പുരത്തുനിന്നാലും, അക്കേതയ്ക്കുക്കാം.

രാജ— (അടച്ചതുചെല്ലുന്ന).

(ചന്ദ്രികയും ചക്രാമികയും പരിശീലനിട്ടുനിൽക്കുന്ന)
വിക്രി— നിങ്ങളിൽപ്പിനെന്നയായാൽമതിവരു. മഹാരാജാവി
നു ഇരുത്തു. ഇനിക്കും ഇവിടെത്തെല്ലുവയ്ക്കു ചുരുക്കനിന്നിട്ട് കു
പ്പക്കയ്ക്കും. ഇരിക്കാൻ വെക്കി.

ചന്ദ്രി— (ലജ്ജയേഖക്കൂട്ടി വിചാരം) കില്ലും തോൻ പറ
ഞ്ഞ വിപ്പിത്തമാണു മഹാരാജാവു കെട്ടവല്ലു.

ചക്രാ— മഹാരാജാവിവിദ്ധത്തനെ ഇരിയ്ക്കാം.

(എന്ന ചന്ദ്രിക ഇരുന്നിനെ കിട്ടുകയിലിരുത്തുന്ന)

വിക്രി— (ഇരുന്നിട്ട്) മഹാരാജാവിവരാടിരിയ്ക്കും കല്ലി
യ്ക്കുണ്ടതാണ്. ഏതുനേരമാണിക്കട്ടിക്കർ നിന്നുണ്ടിട്ടുക.

രാജ— (ചന്ദ്രികയെ നോക്കിപ്പുണ്ണിവിയിട്ടുകൊണ്ട്)

ബാലേസുന്ദരിസമ്മതിപ്പുവിനയംനിയുഃംബന്നാൻകാരണ

താലേനിനാക്കണ്ണിടേണ്ടെവെറുതേവെഹമുംഘ്യത്തിന്നിടം

ചാലേവന്നവള്ളൻറിട്ടുള്ളിട്ടുള്ളവല്ലപ്പുണിന്നക്കടത്തിൻകന

താലേമല്ലെ പഞ്ഞയോമധികമായെല്ലാബല്ലടനാസംമാസം

ചന്ദ്രി— (ലജ്ജിച്ചതലതാംനിനിൽക്കുന്ന)

രാജ—ചക്രാമികതാൻപറഞ്ഞതിട്ട ചന്ദ്രികവഴിപ്പുട്ടനില്ല.

ഒരുണ്ണാഞ്ഞായ്മിചയംകരവാക്കുല

മാണംഗാമണിക്കഴഞ്ഞവതിപ്പകാരം

നാണംഗാമണിയകലാത്തലതാംനിനിൽക്കു

മേണാക്കനേർമ്മവിഭേദനിയുവിക്കത്തിരുത്തു

എന്നിട്ടിരിയ്ക്കു.

വിള—(സപ്രകാശമായിട്ട് രാജാവിനോട്) അപ്പോൾ ഇനി മേൽ
സ്വീകൃതി കാഞ്ചൻതിനെന്നെന്നെന്നും, ക്ഷേത്രിനം ചക്രവർഹി
ഒബ്ലാഷമാം വരുമാം.

രാജ— ഇപ്പോൾ അതുപ്രകാരമണ്ണി, പങ്കാലുജാറംമും.

ചക്രവർഹി— എന്ത് അവിട്ടിനാക്കിച്ചുണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇരിയ്ക്കു. ച
ക്രികൈ ഇരിക്കു.

ചഗ്രി— (പിന്നേയും ലജ്ജിച്ചുനില്ലോന്.)

വിള— എന്ത്: ഇപ്പെടെന്നും മഹാരംഭവു കീഴ്ത്തുമ
ണ്ണു. ഈ കട്ടിപ്പിടിയാനെയെ രാജ്യപർപ്പിച്ചു ചരണത്തേപാ
ഡെ ക്ഷാണ്ടനടക്കാംശാം കംഭേഡലം തരിക്കും വേണ്ടിവരുമെ
ന്നാണനിന്നു തോന്നുന്നത്. തോൻ എന്നും സ്വന്തത്തിനേൽക്കു
ണ്ടുകൊണ്ട് അതുപോലെ ചെന്നപ്പോൾ പങ്കെടിവിയത്ത് എന്നാണവേ
ണ്ടതെന്നു ശ്രദ്ധമില്ലോതെ നിന്നപോകി. അപ്പോൾ വളംവെന്നു
പിടിച്ചിരുത്തിയതും മറ്റൊ. അവർ മിച്ചാത്തി, ഇതു വിധിയം
നോന്നിയും.

എപ്പോവകം (ചിരിക്കാന്).

രാജ— (ചഗ്രിക്കെയെ നോക്കിട്ട് വിചരിം)

ഇന്നിയിളിളിംസുരനാരച്ചുംതവാക്കിലേരം

ചുംസന്നഹാസ്യസുരജളിയനിരംതരമുലം

ഇന്ത്രപ്രസന്നമുവിയാക്കമിവർക്കാക്കവന്ന

മനസ്സിതംസപദിലജ്ജാനയമാച്ചിട്ടുണ്ട് (ടി)

ചക്രവർഹി— (ബലാപ്പുംരോന്നു ചഗ്രിക്കെയെ രാജാവിനും അ
ടക്കാലിക്കുത്തി താനമിക്കനിട്) വളരെക്കാലമാണി ഇവിടെത്തു ക
ണ്ണാൽക്കാളുംമെന്നു വിചരിക്കുന്നു. ഇവർ സ്വന്തം നാട്ടിൽനി
ന്നിണ്ണോട് പോങ്ങേണ്ടി “അതും”

സൗന്ദര്യംഖണ്ഡജലധിക്കുമ്പതാക്കിട്ടുന്ന

മനസ്സിതംവിതരിട്ടുന്നാക്കുന്നവക്രതും

എന്നിക്കിണ്ണുന്നുംകുറക്കുന്നുംകുണ്ടുന്നു

നന്ദിയ്ക്കുമായതിനുംവെമന്നരുമില്ല”

എന്നും മറ്റൊ പറഞ്ഞിയാണ്. പാക്കി ഇവിടെവന്നിട്ടും ഇ
ആവശ്യങ്ങൾക്കും കൂടിണ്ടതില്ല.

ചന്ദ്രി—(ലജ്ജയേട്ടുട്ടി സപകാന്ത്മാഹിടി) എൻഡ് എന്തി നാണിവേണ്ടാത്തതെന്തെങ്കിൽ പറയുന്നത് ചക്രവർത്തിക്കെ മനസ്സ്. മിണ്ണാതിരിഞ്ഞു.

രാജ— തൊന്നും ധാരംശാലയിൽ വെച്ചിട്ടുള്ളിക്കെയെ കണ്ണ തുമ്മതയെ എന്തു കഴഞ്ചിട്ടുണ്ടെന്ന അവസാനമില്ലപറ്റെന്തോൽ.

ചന്ദ്രി—(വിചാരം) തൊന്നും വുസനമരംവിപ്പാനായി കു സ്വീച്ചിച്ചിട്ടുള്ളവള്ളാണ്. എന്നിൽ ഒരവിചംരിക്കാണ്ടു മഹാ രാജാവിനും തുടി കഴക്കം വന്നവണ്ണും. കൃഷ്ണം എന്നുംബേണ്ടുണ്ടെങ്കിൽ മുമുക്ഷുയുടെ ശൈത്യാന്തിരാന്തിരം നിന്നുണ്ടാണ്.

രാജ— വുസനിച്ചിട്ടുള്ളതസാരം പഠയം. [എം എന്നാക്കിത്തെയുംലെക്കാണ്ടതിനുംവെച്ചിയുംകണ്ണതിരുപ്പുത്തുചെ കാണ്ണാംസപ്പള്ളത്തിലുംഭാഗിതിനുതടച്ചുചെള്ളിച്ചവാനുനിവണ്ണം ക്കിന്നിച്ചുമാത്താമിലോക്കംപക്കയ്ക്കിശയിലുംഈംവമില്ലിപ്പുകാരം പ്രംബനന്മുഖകാതെചുത്തുപലവിനമലർല്ലുന്നരാല്ലുണ്ണാം പിന്നെ— [ലു

തൊന്നിച്ചുപോലെവെതചന്ദ്രികയേമനസ്സിൽ

ബ്രഹ്മിച്ചിരിഞ്ഞുമത്രനേമുമില്ലുംഗം

താനേവകംപലവിധത്തിലുമേംമീയു

ഉള്ളനേരുകാട്ടമിക്കമാണ്ടമിഴികേളുകെന്നു (ര)

വിളി——തൊന്നും ചന്ദ്രികെ, സകലുമെന്ന മുഹമ്മദി മരാംജാവിനുപറ്റിച്ചുനേരുത്തുത.

ചന്ദ്രി—(വിചാരം) അണ്ണു നാഡേ! വിള്ളും പഠയാൻ ദ്വാരിഞ്ഞുപോക്കുന്നാണിതുവേടി.

രാജ——ഹതിലേശക്കുറമെ ഹനിവലുതാനെന്നായവിഷയമുണ്ടാണ്.

ചന്ദ്രി—(വിചാരം) എന്താണാവോ അത്.

ചക്രാ—(വിചാരം) കാന്തിഃപിശയ മരിഞ്ഞവാനുള്ള വിഷ മഹായിരിഞ്ഞും.

വിളി—(വിചാരം) കൂപ്പുമനാഭവിച്ച സകടങ്ങളുംകുംബര യുക എന്നവച്ചു എന്നേന്നുണ്ടും. കാന്തിഃപിശയപ്പേടിഞ്ഞുന്ന കമയും ചരിയുമോ കരുടേവാ.

രാജ——കൈല്ലിൽച്ചിത്തെന്തംടിമച്ചിത്തജനായക്കെപ്പവം

കലിച്ചുപോലെപലഗ്രാഫ്പുകൾക്കാട്ടിപ്പോഡി

ഉമ്പിച്ചുകാരമതികന്തായവിന്തിടാതെ

ഡേപ്പിച്ചുമാറ്റവതിനാണ്യികംപ്രയാസം.

(അനന്തരം ദേവിയും കലയും പ്രവേശിക്കുന്നു.)

ദേവി—ശതുക്കപ്പാട്ട സദിങ്ങന്നായി ഇപ്പോൾ.

കല—ഉപ്പ് പാടിയ കട്ടികളും വസ്തികളും. വിന്ന
സംഗീതമണജ്ഞരിക്കുള്ളതിനാഗ്രഹിക്കു

മംഗീകരിച്ചുമനതാലിയുംപ്രകാശം

മന്മാതെപാടിവിശ്വാസവാടിവന്മാംളംബന്നു

ത്രിഭാഷണസ്വർഖവിധാൻതിങ്മേനിഡൈനേര്

ദേവി—കുപ്പം ചിറ്റികയുണ്ടായിരുന്നിപ്പോൾ. തലനോവാ
ഗിപ്പോയിരുപ്പോൾ. എന്തുകൂട്ടം. ഉണ്ടായിരുന്ന എക്കിൽ ഇതിനേരം
ഖണ്ണേംഷ്ണേംഡാക്കേ അറിയുകയും ഇതിലും നന്നായിട്ട് പാടുക
യും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഇനി ധാരംതിട്ടുന്നാണ് ഘലം.

കല—(ഒക്കയോടുകൂടിട്ട് വിചാരം) മഹാഭാജാവു കാണുക
കഴിച്ചുപോഡായാ അരുവോ. ഇപ്പുകിൽ ദേവിയവിടെചുന്നായ
വലിയ ചീതയായിത്തീരും അരുട്ട് വല്ല കൈഞ്ഞലുംകൊണ്ടും താ
മസിപ്പിച്ചവും ഗോക്കുത്തനുന്നു.

ദേവി—കലേ ചന്തികയുടെ തലനോവു കിമ്പ്രാശ്വാസമാ
ഡേ എന്നറിയുവാൻ വൈകി. വേഗം പോവുകതനുന്നു.

കല—(വിചാരം) ഇനി എന്നതാണ് നിഃ്വാഹം. (സ്നേഹം)
ക്ഷേമപോലെ. (എന്ന മണ്ഡലം ചുറവിനടക്കണ്ണ)

ദേവി—(ഗോണിട്ട്) എന്ന് മഹാഭാജാവുണ്ടും ഇവിടെ. (വി
ചാരം) കാഞ്ഞേംബുക്കരെന്തരി അവിട്ടുണ്ണ ചന്തികയെങ്ങണ്ട്. എന്ന
നുതനുന്നു ആണു. തമിൽ സംസാമിപ്പാനം ഇടയായി.

മഹാഭാജിചന്തികയിലാണെന്നുകൂട്ടുമായി

ടുച്ചിശോളിതുനിന്നുംഡിലാനിജ്ഞുലഭ്യം

ചൊങ്ഗുംചുറ്റുപനിയ്ക്കുമുന്നിനുതന്നട്ട്

നിഃ്വാഹമെന്തിനിയിവിശ്വാസമിജ്ഞുംബല്ലോ

വലിയ വൈഷ്ണവമായിത്തീൻവബ്ലോ.

കല—അരക്കുടുംബം കടക്കുത്തനുന്നു.

ദേവി—വരട്ട് ഇവബുദ്ധതാണ് പരിജ്ഞനവുന്നു കെട്ടിട്ട് കട

നാൽ മതി. ഇവിടോ മരഞ്ഞനിന്ന കേൾക്കുകയെന്ന. (എ) നാ അങ്ങിനെ ചെയ്യുണ്ട്)

വിളു—ദേവി അറിഞ്ഞംബുന്താന.

രാജ—എങ്കിൽ അങ്ങിനെയായാശോ പ്രീകർഷിതിലധികം അവമാനക്കമായിട്ടും വ്യസനക്കമായിട്ടും മരംബാം തന്നെ ഇല്ല.

ചന്ദ്രി—(വിചാരം) കഷ്ടം ദേവിയും അധിതകാഖനിയായി തനിന്റെ വല്ലോടും എന്നാൻ.

രാജ—ദേവിയും അധിതമാഖനക്കിലും ഇനിയും കാഞ്ഞത്തിൽ നിന്ന വിന്റവാങ്ങവും നിപുണ്ടിയില്ല. എന്നാണെന്നുണ്ട്.

ഭഗവാന്മാരുമാസകലവുംകിഴുക്കിൽമറിച്ചു

മാലോക്കരപ്പുലവിധേനവല്ലിട്ടേന്നാൽ

ചേരേറിട്ടുംമലംമഠത്തിങ്ങമോക്കല്ലി

മുഖലേതുയിരുമ്പുമതിനെന്നത്വാദിയാശോ

(ന-2)

കല്പനയല്ലെല്ല. എന്തുകാട്ടാം.

ചക്രാ—ഈയാണിവിട്ടന കല്പിച്ചത്. അല്ലെങ്കിൽ ദേവിയും വിജയമായ കാഞ്ഞത്തിൽചുറ്റിക പ്രവേശിക്കും.

ചന്ദ്രി—(വിചാരം) ചക്രാമികപറഞ്ഞതു വസ്തുതയാണ്.

ദേവി—(വിചാരം) പരസ്യം ഇവർ അനാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഇനിയും അപ്രായമാഖനക്കിലും ഇവിച്ചുമതിൽനിന്നനിന്ന പിൻവലിയുണ്ടും നിശ്ചയമായി.

കല—(വിചാരം) ഇവർ പരഞ്ഞാതൊക്കെ ദേവി കേൾക്കുക എന്നും വന്നു. (ബിശ്വസ്യാസമിട്ടിട്ട്) എന്തെല്ലാമാഖനാശോ വന്നുകൂടുന്നത്.

ചക്രാ—(എൻറിറ്റിട്ട്) മേ! മേ!! മഹാമുഖാംശം! ഇവിടെ. വക്ര മൂഡമായിട്ടുണ്ട് പരവാനാം.

വിളു—(സന്ദേഹത്തോട്ടുടർന്ന വിചാരം) മഹാരാജാവിന്റെ ഗോരെ ചന്ദ്രികയുംരാഗമുണ്ടായപോലെ ഇവലുക്കുണ്ടും നേരു ഉണ്ടായേണ്ടി. അതുടെ നന്ദായി (എൻറിറ്റിട്ട് സ്വീച്ഛം) എന്തുമുഖം.

ചക്രാ—കുറച്ചയിക്കും മൂഡമാണ് ഇങ്ങോട്ടുവരു. (എന്ന രണ്ടുചുറിനടക്കം)

ചഗ്രി—എൽ നീജു പോയാലോ ഞാൻ തന്നെയംവില്ലോ.
ചകോമികേ എന്നും കൂടെവരും. (എന്ന എന്നില്ലെന്ന)

ചകോ—തന്നെളിപ്പോൾ വരിപ്പു. (എന്ന വിഴുചക്കേണാ
ടക്കിപ്പോയി)

ഡാജ്—എൽ മുഖകാഞ്ഞങ്ങിനു വില്ലും ചെയ്യുകയും. ഇവി
ഡാജ്. (എന്ന കൈപിടിക്കുന്നു)

ചഗ്രി—എന്നെന്നതെന്നാടക്കത. എന്നാൽ കസ്റ്റകയില്ലോ. ഇങ്ങ
നോംഡാം. (എന്നിക്കുന്നു)

’ദേവി—എൽ ചപലനറയ മഹാരജാവ കൈ കടത്തി
വച്ചതുടങ്ങിയല്ലോ— (വിചാരം)

കനിക്കപ്രേമമിയന്നതുനുമധികംരണ്ണിച്ചിട്ടംവല്ലോ
നന്നായ്ക്കുറിതിവളർന്നതന്നുംജയാടാബന്നനിരന്തരിച്ചില്ലും
കുറപ്പുശമമിതിചൊല്ലുകവള്ളെന്തുംട്ടിട്ടുകെന്നാക്കയും
നിന്നനിരപ്പുവേറുത്തിടങ്ങാവിച്ചിട്ടാണ്ടുകുറയ്ക്കുന്നതും ()
കല— (വിചാരം) ശബ്ദിയംണാദവിയക്കിച്ചേരും. എ
നെല്ലോമാണിനിയും കംട്ടാണ്ടപോവുന്നതാവോ—

ഡാജ്—അംഗല്പ സൗദി!

മട്ടാതെകണ്ണധികമായ്ക്കുള്ളിക്കുന്നകോക്കുക

മെംട്ടംകെയുള്ളിലിടത്തിന്തിനെക്കുള്ളിയാണ്ടും

പട്ടാകയാൽമുളമായെന്നാക്കിണിന്തുചട്ട.

ചെട്ടാതെതെള്ളുമമലേംചന്തോശ്രോഷം (നാൾ)

(എന്ന ചട്ടിൽ തൊട്ടു)

ചഗ്രിക—(ലജ്ജയോടുള്ളി കൈതട്ടുന്നു)

ദേവി—ഇന്തി കണ്ണനില്ലോക്കയില്ല. വരു കല—

(എന്ന അടക്കതു ചെല്ലുന്നു)

ചഗ്രി—(ഭേദത്താടം സംഭവമേന്താടം എന്നിൻറെ) ദേവിജ
കിച്ചല്ലോ

ദേവി—(രാജാവിനെ മാച്ച കേരപ്പേരുംടക്കുക്കിട്ടു)

അ മാ അനുബട്ടി കള്ളി! ഇതിനുണ്ടും തലനോവരണുണ്ടും
പറഞ്ഞതു— ചൊല്ലേംഡി— എന്തും മുമ്പിൽ കാണുന്നതു.

ചഗ്രി—(പേടിയോടുള്ളി തൊഴുതുക്കാണു) ദേവി അരിവി
പ്പൂത്ത ഇവളിടെ കു തെററു കൂമില്ലെനു.

ദേവി—അറിവില്ലായ്ക്കും ദാക്ഷിണാക്കണ്ണ മനസ്സിലായി. പൊങ്കോട്ട് ചെവിക്കും.

ചന്ദ്രി—(പ്രസന്നത്താംഛട്ടിപ്പോയി)

കല—(വിചാരം)ഇന്തിരൻ അപ്രിയവാക്കുള്ളവരെ ചന്ദ്രി കയോട് ചംശത്തിട്ടില്ല ദേവി.

ദേവി—മഹാരാജാവ് ഒരിപ്പാല്പും.

രാജ—(അബൈദ്യത്വം ചിരിയോട്ടട്ടിട്ടും) ദേവി ഇവില്ല.

ദേവി—(ചുമ്പിക്കിട്ടിട്ടും) ഇനിയും വെല്ലതു പാട്ടിന് പോകകൊണ്ട് നല്ല സുവർഖിപ്പ്. കൂദാശ പോയി കിടക്കട്ടെ. അതിനും നും തന്നെ. (എന്ന രാജാവിനെ നോക്കി കലയോട്ടട്ടി പോയി.)

രാജ—ദേവി ഏനോടിട്ടെന്തു നിയൈം.

മിണ്ണാഞ്ഞാനുമില്ലമന്മസിതംതുകാഞ്ഞില്ലെന്നും

കൊണ്ണാട്ടംമരിമാൻകിണ്ണോരമിഴിഅംഭനോക്കാഞ്ഞില്ലെന്നും

കൊണ്ണാമണിക്കർമ്മസൽവിട്ടുവെളിവില്ലോനിച്ചുംരന്നില്ലും

വണ്ണാധേനിതിരിച്ചുകുട്ടിസകലംകൊണ്ണംവിരോധ്യാദയം

അടങ്കുചെയ്യ പ്രസംഗിയുംവാൻ നോക്കുത്തന്നെ (എന്ന എല്ലാവകം പോയി)

(മുന്നാമകം കഴിഞ്ഞു)

ചന്ദ്രി ക.

ഒ 1 ഹ 1 ന 1 ടി ക

നാല്പാമിന്ദി.

അനന്നതം ഒരു ചെറുംഞ്ചിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു.

ക്കുമത്തവർ—എഃ നിന്നെന്താൻ പേടിയുമോ എടി ചൂഡും.

മണ്ണാമത്തവർ—എടി— തേവിടിയുംചൂഡു— നിന്നും യു

ക്രിത്തം എന്ന സമയത്താൽ എടി! നീം കൂദാശക്രിയയാൽ ടി എൻഡ് സമ്മാനം ദിവ്യിക്കാനല്ലെ ചുറപ്പട്ടത്.

കൗ—കാഞ്ഞർമിയാണെ ക്രിക്കറ്റേം തെരിപംയാൻ ചുറപ്പട്ടയ്ക്ക് പറ്റിയാവുവാടി. എന്നെന്നെത്തല്ലോഭണ്ണ ആധിക തു ആധികന്മാരും പഠനത്താൽ അദ്ദേഹത്തിനേറ്റു ചോ തിച്ചു. നിന്നോട്ടേക്കും നൊന്നപറയാറില്ലെന്നല്ലെ നിന്നും അഭിഭാനവും നീം വരയാറും.

രണ്ട്—(ചിരിച്ചക്കാണ്ട്) അഭ്യോഗമന്നോട് നൊന്നു വര ക്കില്ല. അതുടെ, ഏറ്റാൻ നിങ്ങൾ തമിൽ പാണത്തിന്നു. അ തു വര കേളുന്നു.

കൗ—അബ്ദിനെ മഞ്ഞംപിള്ളു ചേരിജ്ഞു. അതുപരിപ്പെന്നു എ നെ തെരിപംയാൻ ചുറപ്പട്ടിട്ടുണ്ടെ എന്നും നിന്നെ തെരി പ രണ്ടത്ത. നിന്നും ചാടിക്കടിക്കലുകൾടിട്ടും ലഭ്യാധികന്നും ലടിപ്പോകിട്ടുണ്ടെ ഇനില്ലെന്നു തെരി കേക്കണമിവന്നു. നിന്നു കൂ ഞ്ഞും വരണ്ടാൽ ബോല്ലുംവരും. അതോ വിശ്വാസം വിചാരിച്ചി ല്ലീ— വാവം.

രണ്ട്—ഈപ്പുറത്തുനകരണാം നിന്നെന്നോട് മുഴിയ അത— (എന്ന കയ്യിനേൽ പിടിച്ചുന്ന)

കൗ—ഓരോന്നുഡിണ്ടുണ്ടും നമ്മിൽത്തന്മിൽ എന്തു വരണ്ടാ സ്ഥലവന്നു.

രണ്ട്—അതുടു— നീം നി ഉണ്ടായതോക്കു വരാ.

കൗ—വരയാം കേടു— തന്മാര്ക്കി— തന്മാരം ചരുക്ക ഘംകൂടിച്ചിലംചട്ടാംകൂട്ടുന്നതു കണ്ണെത്തി ചുന്ന നീം കേട്ടില്ലെല്ലു.

രണ്ട്—ഉം അതെന്നോട്ടേക്കു വരണ്ടു.

കൗ—അത കണ്ണെത്തിന്നും ശേഷം തന്മാര്ക്കി ചരുക്കയെ മുറത്താക്കി.

രണ്ട്—എ— എന്തുശ്ശിട്ടാണി കേടുത. തന്മാര്ക്കിക്കും തന്മാരും നും നുണ്ണു ഇപ്പുമാനാല്ലെ അതു പെണ്ണിടാവിനെ.

കൗ—അതെക്കാലുമി— ഏറ്റാറച്ചിത്രം കാട്ടപ്പുത്രം’ എ നിന്നുണ്ടു— പിന്നെ— കലയുടാ ശിപാർഖകാണ്ടം രജനിയുടെ അതു വച്ചാതിശകാണ്ടം മറ്റും കോപ്പോത്രു കടക്കാൻ സമർത്ഥിച്ചു. എ

കുലും ദക്ഷതയാകി ത്രിലിംഗം വോലെ പുറത്തിനഞ്ചാൻ വയ്ക്കാതെ
കണ്ണിട്ട് സുക്കിഷകയാണിപ്പോൾ.

രണ്ട്—ആട്ടേക്ക്—തന്മാനനിതിനവല്ലതും നിലുത്തിയിണാ
കിശക്കംടക്കിപ്പോൾ.

കന്ന—ഉദ്യോഗം അവിട്ടു തന്മാന്ത്രിയിടെ ദിവം മരിച്ചുങ്ങളി
ചെയ്യുവോ—അതിനു ഡെയ്റ്റുമാണെങ്കിൽ അവിട്ടുണ്ട്.

രണ്ട്—അട്ടേക്ക്—അതിനെന്നതാണെന്നും അരങ്ങോരു നിന്നോ
ടംപോചിച്ചുതു; അതു കൈക്കെട്ടു.

കന്ന—അതൊ—ക്കാരിവസം വല്ലപ്പുഴം തന്മാനനം വെജ്കി
ടംവിനെക്കംണാൻതമാണുകിശക്കംടക്കോ എന്നാണുചാംപിച്ചുതു.

രണ്ട്—എന്നിട്ട് നീജേയുള്ള മറുപടി വരണ്ടു.

കന്ന—എന്നു വെറുതെ വഹിച്ചുകുറെതു— ഞാൻ വിചാ
രിച്ചാൽ പ്രയാസമാണു എന്ന പറഞ്ഞു.

രണ്ട്—അട്ടേക്ക് തന്മാന്ത്രിയിതുകാണു തന്മാനനോടുനം
ഓപ്പിയം കംണിച്ചിപ്പോൾ.

കന്ന—ഇല്ലപ്പല്ലോ— അത്തല്ലെ തന്മാന്ത്രിയെ ബുദ്ധിയെ മുണ്ടം.

മരം—അരന്തീന വഹിപ്പു— നീജുറിയാതെതിട്ടാണു—

കന്ന—അറിയൽത്തോന്നം കൊം കാരണിക്കണ്ണിപ്പ് നിന്തു
യം— റാറ്റി കിടക്കേംപോളുവെന്തു പ്രഥമിജ്ഞാനത്തും വല്ലതും വു
ത്രാസമാണു എന്ന ഗ്രാഫിപ്പോൾ. അട്ടേക്ക്— ഭോക്കു അക്കത്തേജി
പോവ. (എന്ന രണ്ടുള്ളം ഹോയി)

പ്രവേശകര കഴിഞ്ഞു

—ംംം—

(അനന്തരം പ്രസന്നിച്ചുകാണു രിജിവും ശശക്തതവും
പ്രവേശിപ്പിന്നുന്നു)

രാജ—കുഴും ഞാൻ കാരണമായിട്ട് ചാറ്റിക്കും വലിയ
അവധാനവും പ്രസന്നവും അനുഭവിപ്പേണിവന്നവല്ലോ.

രാജീവാഗ്രഹമാർമ്മത്തവശംനായ്ഞാൻബേജുക്കണ്ണപ്പോൾ
രാജാവാണിവന്നനവുംചെയ്യാരഹിതംനേരിട്ടുകാട്ടായും
വ്യാഖ്യാനവുംവളായതിപ്രിയമാണുഭേദവിപ്പുമല്ലിതിയായ
രാജീവക്ഷണാക്രിലിംഗമെന്നവിന്മട്ടായിക്കുംസബേ (മ)

എന്താണിതിനിനിരീക്ഷയും നിപുണത്തി- താൻ വല്ലതുമാലോ ചിച്ച നിശ്ചയിക്ക.

ഈ— വലിയ മുഹർട്ടമാണിക്കാഞ്ഞം. എന്താണെന്നാല്ലോ.

ദേവിജ്ഞപ്രിയമാകവയ്ക്കിപ്പാനുന്നമായീടണം

ദേവസ്ത്രീസമയായചന്ദ്രികവിഷാദംവിട്ടുകേറിടണം

ഇംഗ്ലീഷ് വക്രമാദബ്യുബിബലമോടെന്താക്കെതാൻമാർച്ചുള്ളില്ലോ

ഒരുവാന്തനെന്നതുണ്ടിട്ടംതലിമതംപറാൻപ്രയാസപ്പെട്ടു

എകില്ലോ, എന്നാനുമാലോചിച്ച നേരംകാം വല്ലതും വഴിയുണ്ടാവുമോ എന്നോ.

ഈ—(കീഗ്രംപാസമിട്ടിട്ട)

സംമത്യുംവൈക്കംസുഹിജാനമുഴണ്ടിട്ടെന്താനേരംവും

കാമത്തിയുംഡിലുംതിട്ടെന്തുസത്തംസമ്പ്രാംസമിക്കംസവേ

കാമത്തേതനേരാഴിയെന്നുനിമിത്തമവമാനപ്പെട്ടുകാഃവിജ്ഞ യാൽ നാമദ്രുപരഥഃവിതയോടുംവല്ലുംതരാവുന്നതും (൩)

ഈ— ബുദ്ധിമംഖനയുംവിട്ടന്നാണിനെന്ന വ്യസനിച്ചുംലോ പുങ്ക്ഷപ്രയത്നകോണ്ടു സാധിയ്ക്കാതെക്കണ്ടു ലോകത്തിൽ വല്ല കംഞ്ഞവുമുണ്ടാം. (ആലോചിച്ചിട്ട) ഒരു വഴിക്കണ്ടു താൻ.

ഈ— (സന്ദേശത്താട്ടക്കിട്ട) എന്താണത.

ഈ— വറയാം.

റൂചാലമെംഡേഹുണ്ടിള്ളിപ്പേവിജ്ഞപാസസന്തോഷമുള്ളവാനായും ഉപായമുണ്ടാക്കണമെങ്കിലിപ്പുമായമില്ലാത്വവിലംഫലിജ്ഞം.

അതിനെന്താണിനിവേണ്ടതെന്നാലോചിച്ചുംതമ്തി.

(അണിയംഗിൽ അരയോ— അരയോ— എന്ന)

ഈ— എന്തു നമ്മുടാ ബ്രഹ്മദത്തനും ക്ഷുയശ്ലഭിത-

വിട്ടു— (പ്രവേശിച്ച പരിശേഖിച്ച കോൺഗി കയറുന്നതുന്നടിച്ചിട്ട) അരയോ— അരയോ— ഇനിജ്ഞ പേടിയാവുന്ന. (അടക്കത്തെച്ചിട്ട) മഹാരാജാവു രക്ഷിജ്ഞാനാ— രക്ഷിക്കണെ.

ഈ— (സംഭരണത്താട്ടക്കിട്ട) എന്താണ എന്നാണ.

വിട്ടു— നോക്കു ഒരു ദേഹമുള്ളതി.

ചുറവിക്കുംതൊന്തുകിവെച്ചുകൂടാഞ്ഞെന്താടംമാറിടം

പറവിത്തുംപിഞ്ഞാടിപ്പോടുംവിഠ്ഠേരുംചുംഭാസ്തും

ചുറുക്കണ്ണമിഴിച്ചുനോകിയടിവെച്ചു ചികിത്സക്കാട്
തെരുവാംപ്പുള്ളു ഗ്രം മധ്യാദിരീതാങ്ങവൻനേരേവെക്കുണ്ടിക്കു
അംഗൈ! കണ്ണടിനില്ലു പേടിയാവുന്ന. (എന്ന രാജാവിന്റെ
വിനിയത്തുനിരക്കുണ്ടാണ്)

ശശ— (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) എന്താണിനാറു പെടിയാക്കാം
ഒള്ള. എന്നും ശ്രദ്ധാവാദാം! അദ്ദേഹം അഞ്ചുയൈപ്പിടിച്ചു തി
ന്നാനാണവരുന്നതെന്നാണ്.

വിന്ദി— അരുവോ- അരുക്കരിയാം.

രാജ— (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) അരുട്ടു- തന്നെ ഉപദിക്ഷേത്രതെ
നോക്കിക്കോളിയാം. എന്നാൽ പോരം.

വിന്ദി— (സന്തോഷത്തോടുകൂട്ടിട്ട്) എന്നാൽമർത്തി ധാരംഡി. (അനന്തരം പറഞ്ഞപ്പോലെ ഒരു ശോസായി പ്രയോഗിച്ചുനാ).

ശോസാ— (വ്യസനത്തോടുകൂട്ടിട്ട്) കഷ്യം വിജയസേനമ
മാരാജാവ സപ്രസ്ഥാനംചെയ്യപോയബലും. ദീശ്വരപ്രാസമി
ടിട്ട്) അഞ്ചിനേയുള്ള മനസ്സുക്കുക്കുക സ്ഥിതി.

എപ്പാംമുടക്കാജുമാനിതെവന്നനേനമിച്ചിട്ടും
വിപ്പാലിപ്രവർഷത്താന്തരലവവനെന്നമന്ത്രിന്റുനോബുലിമാൻ
ഇപ്പോൾസമന്വയംആരുചിവരെന്നെന്നാക്കണ്ണുവിക്കുന്നും
വപ്പാത്തടിമരിഞ്ഞപോവിത്രപതിജ്ഞാർഹഭേദമില്ലെന്നും

അതുകൊണ്ട് ഈ കമ വിചാരിച്ചു വ്യസനിച്ചിട്ടുക്കാണസാ
ഖ്യവുമില്ല. എന്നാൽ നമുടകചന്തുവമ്പംരാജാവായിട്ട് ഒരു രാജും
പിടിച്ചതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇന്നാദാശഭൂക്താണ്ട് നാട്ടുകാരാ
ക്കു വള്ളുമെ രജീനയോടുകൂടി പ്രശംസിച്ചുന്നതും വള്ളുമെല്ലു
നേരുപയം. ഇന്നി ഈ രാജാവിനെ കംണുക്കരുന്നു. (ചുറിനട
നാനോക്കിട്ട്) ഈ മംജയാനിയും മംറം വള്ളുര ഭംഗിയോടുകൂടി
കിത്തന്നെയാക്കിക്കുന്നു.

പാരംധരാവപ്പുമേറുംസുധാമുഹൂര്മിനസംത്രച്ചസംഘാനന്ന
യേരെപ്പുംകംകലന്നതിനെന്നിനീരവേച്ചാരവേക്കണ്ണിട്ടുണ്ട്
കാരോഡാജാലമാസ്ത്രാളുട്ടിടയിൽച്ചില്ലവാതിൽക്കല്ലുടെ
നേരേകാട്ടിത്തരുന്നണണ്ടക്കടയാരക്കുത്തുള്ളവന്നു ക്കല്ലുപ്പാം (1)

അതുരുതന്നെയപ്പു.

କରଣାକଳାଙ୍କମାଗୁରେମିଶି କଷିଟକଶରାକୁ ଅବଶ୍ରଦ୍ଧିତ୍ତ କ
ରେଖାଗଣାଟଂ କହି ଗୋଟିଏ କୁଣ୍ଡିତ କରି ଯମଣିଜୀଲ ମାତ୍ରରେ କିମ୍ବା
ଅରୁଣାରେ ଯୋକି କହାନ୍ତିଲା ଗୋଟିଏ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

[ତତ୍ରେ (୪)]

(ପଲଭ୍ରତ୍ତରୁ ପୁରି ଗୋକ୍ତି ସବେତାପଦେତାକ୍ଷତିକ୍ରିୟ)

ତୁମିକେ ହୈବାକିଗାନ୍ତାରେ କୁଣ୍ଡିତ ବିଲବୁଂ ପକ୍ରମିକୁ ପଦବି
କୋବିଦେଶୀରେ ପଦିତ କରି ମନରେ ମନ୍ତ୍ରମଧ୍ୟ ଚରିତ୍ର
ଅରୁଣିକୁ କରିବାକୁ ଚାପିପୁଣ୍ୟ ମତିଲବଣିଯୁକ୍ତ କରି କାହାରେ
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

(ନିଷ୍ଠାପଣୀ ଗୋକ୍ତି) ଅରୁଣା ନନ୍ଦିତ କଲ୍ପାଣାକଷ୍ଟମେଲ୍ଲେ
ହୁତ- ପତ୍ରମୁକାଣ୍ଡ କଣାପ୍ରେସ୍‌କୁ କିମ୍ବା ହୁତିଲା. ହୁତିଲା ପରିପ୍ରେସ୍‌ମୁକାଣ୍ଡ
ଅରୁଣାରେ ହୁତିଲା-

ପରିରାଗାନାବ୍ୟାକରଣକାରୀଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମମଧ୍ୟରେ

କରିବାକାରୀଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମମଧ୍ୟରେ ପରିରାଗାନାବ୍ୟାକରଣ

କରିବାକାରୀଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମମଧ୍ୟରେ ପରିରାଗାନାବ୍ୟାକରଣ

କରିବାକାରୀଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମମଧ୍ୟରେ ପରିରାଗାନାବ୍ୟାକରଣ

ଶର— (ଗୋକ୍ତି) ପାଦପଦ୍ମମଧ୍ୟରେ ପରିରାଗାନାବ୍ୟାକରଣ

* ପରିରାଗାନାବ୍ୟାକରଣ ପରିରାଗାନାବ୍ୟାକରଣ ପରିରାଗାନାବ୍ୟାକରଣ

രാജ—കൊമ്മ—

വിക്രി—അംഗൈയും എന്തിനാണാബുത്താവിനെ ഇങ്ങോട്ടാവാ മിച്ച വരത്തുന്നത്. നൊമ്മക്കേ എങ്ങാറും ബാധിയ്ക്കും—

രാജ—ഇപ്പു— എന്നാനിപ്പു— ബാധിച്ചുംലും ഒഴിപ്പിക്കും വ ലിയ മാറ്റിക്കന്നപ്പു എന്നൻ—

വിക്രി—എ—അതു ശ്രീ. രാജാക്കന്നൻകു മന്ത്രം ശിലമക്കിലി ക്കിപ്പുപ്പേണ്ടു.

ശശ— ഭോഃ പാരമേഖലിക. ഇതു അതുഗ്രഹത്തിം— അവസ്ഥം ദഭ്യിവേതോവലോകനായ ദേവഃ

ഗോസം—(മാളികയിൽ കയറ്റായതു നടിച്ചിട്ട) ഇയത്രുജയ തുച്ഛമാണെങ്കിൽ

രാജ— തുമന്നിത ആസ്യത്തിം.

ഗോസം—(ഇരുന്നിട്ട)

സന്ധാരം ഉഭിസ്സുക്കമ്പിപ്രകാശി തകർന്നിരിഞ്ഞാത്തുക്കി സ്വഭാവിസ്സുത്തുപ്പത്തിനിസ്സുത്തമനനയക്കുദണ്ഡനാചണ്ഡനാച ശീലംഭിപ്രജാമണജകമതിമദ്യവശേഷവിശ്വേച്ഛവിവീഞ്ഞം വിള്ളാവിജ്ഞാനാഭവപ്രചരത്തുവേദ്യോമാജമാജശ്രമസ്യ

രാജ— (എന്നീംറിട്ട) എപ്പാൾപ്പമെംപദ്ധത്യപ്രവണം ഭ്രാംവത്തും പ്രാണമതിചന്ത്രവമ്മം (എന്ന നമസ്കാരക്കണ്ണ)

ഗോസം—എ് എ് (എന്നതട്ടക്കണ്ണ)

രാജ— (ഇരുന്ന നല്ലവള്ളും നോക്കിട്ട വിചാരം) ശ്രദ്ധാ ദേ വിജുട്ടു അമ്മാമന്ന ഘുസ്സാവപ്പുംവല്ലു ഇതു— (സ്വീക്ഷം)

അംഗൈയും എന്നാനി ഗോസായി വേഷംകൊണ്ടും വള്ളരു കു ലഭായിട്ടു കൊണ്ടായുകൊണ്ടും ഇക്കിനെകൊണ്ടാമെന്നാവിചംഗിണായു കൊണ്ടും ആല്ലെന്നു കണക്കേട്ടുംതിനില്ല. (ശശക്കത്തിനോട്) ഇദ്ദേ മം അരംബണാന മനസ്സിലായെന്ന തനിയ്ക്കു.

ശശ— (ചിമിച്ചകൊണ്ണ) ഇനിയും മനസ്സിലാവാണതാൽ മഹാ കാശുമല്ലെ— (വിക്രിചക്കൊണ്ണ) മേ ശ്രൂംമണ അരംബായു മ നസ്സിലായെ?

വിക്രി—ഒമ്മോ— ഇനിയും മനസ്സിലായി— ഒരു ശിവഭ്രതമാ ണ ആക്ഷീ— എന്നാല്ലും ബാധിയ്ക്കുന്ന വകയാണെന്നാണ വിചാ രിച്ചത്—

എല്ലാവകം (ചിരിയ്യുന)

ഗോസാ—(ചിരിച്ചക്കാണ) മേ ഗ്രൂപ്പുമനാ! ഭ്രതവു മഹാജനപ്പെട്ടാണ്- മഹാരാജാവിനൻറെ ഭാന്തുക്കില്ലേ കാന്തിപ്പേഖി അതു പേവിയുടെ അന്നാളൻ ഘുജ്ജരാവമ്മാവാണ്.

വിഴു—അയ്യുണ്ടു ഇനി നൊമ്മെളിൽ കരട്ടം- ഘുജ്ജരാവമ്മാ വിന്റെ പ്രേതം നൊമ്മെളി ഒക്സൈ തിന്നകയായി- തൊന്ത്രാദ്ധനത നെന്ന പറഞ്ഞതില്ലേ- ശാകേതുവിനോട് ഇത്തോട്ടാവാമിയ്യുണ്ടാ എന്ന (എന കയ്യുന)

ഘുജ്ജരാവും- ഘുജ്ജരാവമ്മാവ ചത്തിടില്ലു- കാരോ ദിക്കേകളിൽ സബ്ബവിക്കുകയായിരുന്നു തൊന്ത്രം-

വിഴു—ചത്തിടില്ലപ്രേതമംഗിട്ടല്ലുഡിക്കേകളിലുംസബ്ബവിക്കുകയാ.

ശാശ—എന്തോടു കൂടുമാണീത്- ഈ കലിയുഗത്തിലും പ്രേതങ്ങളിലെന്ന പ്രത്യക്ഷമായി സബ്ബവിക്കുമോ- ഇതു ഭിന്ന വായാലോ.

വിഴു—എന്നാൽ വിന്നെ എന്തിനേയാണ് ഈ ഘുജ്ജരാവമ്മാവിന്റെ പ്രേതം പ്രത്യക്ഷമായിട്ടില്ലെന്ന നൊമ്മെട മുവിൽ വന്നിരിയ്യുന്നത്.

രാജ—ഘുജ്ജരാവമ്മാവ മർച്ചിപ്പില്ല എന്ന വരയുന്നതു കേട്ടില്ലേ.

വിഴു—(ആശപ്രസിദ്ധിട്ട) അൽ മും എന്നാൽശരി സമ്മതിച്ചു.

രാജ—(ഘുജ്ജരാവമ്മാവിനോട്) ഈനി ഒട്ടും മംറും കൂട്ടു തെരു സപ്തതേയുള്ള വേഷമെടുക്കുന്നതെ-

ഘുജ്ജരാവും—ഈബോ അരഞ്ഞിനേയാവാം.

രാജ—(വിഴുയുകനോട്) എന്നാൽ താനംസ്തുടെ ചെല്ലു- ഈ ദ്രോഹത്തിനു വേണ്ടതെങ്കും ശട്ടംകെട്ടിക്കൊടുത്തിട്ട ഈ സന്തോഷവത്തുമാനം പേവിയേച്ചെത്തുന്നവിയ്യു.

വിഴു—കല്ലുന്നപോലെ.

ഘുജ്ജ—എന്നാൽ വേഷം മാറിവാം- (എന വിഴുയുകനോട്ടുടിപ്പോയി)

ശാശ—(ചിരിച്ചക്കാണ) വിചാരിയ്യുന്നതെ ഭിവനോട്ടുടി യ ഘുജ്ജരാവമ്മാവിനെ കിട്ടിയതിന്റെ ഘുരമെ പേവിയ്യു സന്തോഷമാക്കുകക്കാണെ നമ്മുടെ മരേ കാന്തുത്തിനും ഇദ്രോഹത്തിന്റെ വരവു സമാധാനി തീരും, എന്താണന്നെല്ലു.

അമ്മാമൻവനവനബേള്ളാതവിവരമറിഞ്ഞാകില്ലനന്മായി
സ്വഭാവനന്നാർക്കമിഷ്ടന്തവിട്ടുമാരവക്കൊക്കയുംദേവിനുനു
ചിമ്മാനന്തരീക്ഷടത്തുംപ്രമാദസലിലസംഭാരസംഭ്രാന്തിയാലേ
നിമ്മായംചന്ദ്രികപ്പേണണിയെയുളിനിനാൽ വിട്ടിടാനംബന്ന

രാജ—ദേവിജീട പ്രണയകോപവും ബഹു ഗം [ഈപ്പും
ഭിരംതനന്നാണ്. അവന്തല്ലോമില്ലാത്തവർക്ക് അരിയുവാൻ ആയ
സമാം.

എന്നിൽപ്പേരുമപ്രകാശം ചതിവിലുമധികംവ്യക്തമായുണ്ടുചിത്തം
തന്നിൽപ്പേരുംപ്രകാശംവേദാദയമിതുവരെയുംതിന്റുകൊണ്ടനാതിപ്പ്
എന്നാലുനാനംബന്നളിനമിഴിന്തിജിപ്പുംകുംബുംകുത്രും
നന്നായുണ്ടെത്തെമ്മീയുംവനിൽമനമിച്ചിട്ടിടനില്ലതാനം (മന—)
(അണിയരാറിൽ) ദേവി ഇതിബൈ ഇതിബൈ (എന്ന)

രാജ—ദേവി വന്നതുടങ്ങി എന്ന തോന്നുന.

(അവന്തരം ദേവിയും കലാജും വിദ്വാന്തനം പ്രവേശിയ്ക്കുന്നു)

ദേവി—(സന്ദേശത്തോട്ടുടർന്ന്)

ഇമപ്പോകമമോവടിനെത്തുവന്നാ

അഖചിന്തിച്ചുവകന്നമാത്രലുംഃമ

ബഹുഭ്രാവലേനവന്നുള്ളം

ബഹുഭ്രാതികലന്തിട്ടനംചിത്രേ

(മർ)
വിനേജും ഇനിയുംനുംബന്നുംനാന്നര വാക്കിൽ വിശ്വാ
സം മതിയാവുന്നില്ല—

വിശ്വ ദേവിയെന്നാൽ മെണ്ണുമാനിത— ശ്രൂവമണ്ണരസ
തും പറയുമോ—

കല—അഞ്ചേരണയല്ല— അസംഭവമാണെന്ന തോന്നുന
ഈ സന്ദേശവത്തെന്നതിൽ എറുയായാലും മനസ്സിനരല്ല
വകനില്ല എന്നേയുള്ള. അഞ്ചേരസത്രും ചംഡാമന വിചാരിച്ചിട്ട
ല്ലെ— മാറിഉംചൂജു ധാരാന്തായിരി ആഹാ എന്ന രേഖിക്കുകയാ
ണ ദേവി—

വിശ്വ—എന്നാൽ മഹാജാവുചരാത്താൽ വിശ്വാസമാവില്ല—

കല—ഒ ചെറാ—

വിശ്വ—എന്നതനെന്നയല്ല— ഇപ്പോൾ ആ ചുണ്ണംവമ്മാവി
നെ കൂണാകയും ചെയ്യോ—

ദേവി— ഉള്ളതുതന്ത്രങ്ങിലേക്കും പറയുന്നത്- അംപ്ലു
കിൽ ഇന്ത തിച്ച് അംഗി പറയില്ല-

വിഴു—ദേവി കോൺ കയറാം-

മുന്നപേരും (കോൺ കയറുന്നതു നടപ്പിലെ)

ദേവി—മഹംരാജാവു ഒരിച്ചുബും-

രാജ—ദേവി ഈ സന്ദേശവശ്വർമാനം കേട്ടില്ലെന്നും ഇവിടെ
നീതനു ഇരിക്കും (എന്നാംസന്നം കൊടുക്കേണ)

ദേവി—(ഇരുന്നിട) ഉദ്യ. എകിലും ഇനിക്കു പുണ്ണ്ണവിഹാ
സം വരുന്നില്ല-

ശാര—ദേവി ഒരിച്ചുബും— സന്ദേശവിച്ചുബും— എന്നാൽ
ഈ അവിശ്യാസം തോന്നുന്നതു ദേവിയുടെ തെററല്ല.

ചിന്തിച്ചിട്ടാതെ മരിയുന്നവാഴ്തിപ്രകാശം

സന്ദേശവാത്തന്ത്രയൈ വൻപറയുന്നതായാൽ

എത്തും പ്രമോദജലധിക്കിരിമരം ലതനിൽ

നീരും മനസ്സിനുന്നുവരുന്നതല്ല

(മര)

ഈ ലോകസ്പാദാവമാണെല്ലോ—

രാജ—കലായ ഇരുതാംതരതെന്നാണ ദേവി—

ദേവി—ഈ തൊൻ സന്ദേശം കൊണ്ടു വിചാരിച്ചില്ലെന്നും ഇ
മിക്ക കലെ—

കല—(ഇരുന്നിട) ഇവിടന്നില്ലെന്തോശവശ്വർമാനം വര
ഞ്ഞ ഈ ശ്രൂവമന്നന സമ്മാനം കൊടുക്കേണ്ടതിനും—

ദേവി—ക— ഇതും തൊനേരിക്കാണ്ടതിട്ടാണ ചെയ്യാണ്ടതെന്നതു—
(വിഴുശക്കേണ) ഇതിനെന്തുതന്നാലും മതിയംവില്ലെന്നും എന്നാലും
ഇതിരിക്കേണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നും വളരും കൊടുക്കേണ)

വിഴു—(വാൺിച്ചു തുള്ളിക്കൊണ്ട) എന്നും ഭാഗ്യം ഭാഗ്യം
ഈ ദിവസവും ഓരോ ധാരാ ധാരാവംഖാവ വരുക്കു— (എന്നിരിക്കേണ)

എല്ലാവയം (ചിരിക്കേണ)

ദേവി—കലെ— വേഗത്തിൽ മുച്ചതിൽ ചെന്ന

എന്നേതാഴിനിമമമനസ്സിലും ചിട്ടനി

സ്സുനേതാഷ്ട്ടു ചക്രമതായ്ക്കനിശ്ചാജനാശമി

ചിന്തിച്ചുമാതിരിക്കേയടത്തുകടക്കാതിഭേദം

ഉന്തഃപുരത്തിവച്ചയന്നാജനതിനെല്ലും

(മര)

കല—കല്ലുനവോലെ (എന്ന എൻറീറിട്ട് വിചാരം) ഇള്ളുതോഷത്തിൽ ചല്ലിക്കയ്ക്കുവാസനത്തിനിന്ന വിട്ടവോ ഓൺ സംഗതിവന്നാൽ നന്നായിരുന്ന-

രാജ—(വിചാരം)

സരക്കാർമാത്രലഗനത്തിനെന്നാരുമധാരണവീതം ദാക്ഷിണ്യത്താട്ടവേണ്ടവക്ഷ്യപലത്രംസമ്മാനമേകംവിഡ്യേ [എന്നുകൾക്കില്ലോവരുചല്ലിക്കയ്ക്കുവായിരുന്നുമിബുദ്ധനാൽ]

മോക്ഷന്നാൽക്കിലായതേരുംചുമിനിയ്ക്കുന്നമായിട്ടുമെ (മര)

ദേവി—(വജ്ജ്യേരാട്ടുടി) കലേ വരെ ഇത്രാംതുടിവേണ്ണം

ശര—(വിചാരം) ചല്ലിക്കയെ വിട്ടയ്ക്കുന്നുമെന്നാണിനി പ്രായംവാൻ ഭാവിക്കുന്നത്. നിയൈയംതന്നെ.

കല—എന്നൊന്നിവരും.

ദേവി—

ഞാനെന്നേതാചിലപ്പെടുത്തുവായതിലായ്ക്കും തേനേന്നുംമൊഴിയായചല്ലിക്കയുംവാസംവിട്ടതുനിന്നെന്ന മാനന്നാർക്കിമനോജത്രേഷംഗശംഗംകെട്ടിച്ചിങ്കേന്തുണ്ടി നായ്ക്കാരുഹം (മു)

രാജ— (സന്തോഷത്താട്ടുടി വിചാരം) അരുവാ! ഒരു കേരു പറഞ്ഞപോലെ ഫലിച്ചു. ആഖഃ സന്തോഷമായി.

കല—കല്ലുനവോലെ (എന്നപോയി) (അന്നിയരകിൽ)

കൈശ്ശരകഴിച്ചാജ്ജടയുംകളിന്തു

ചെയ്യംസപദേശാചിതവേഷമോട്ടം

ആരാലിതാങ്കാവിലകത്തിച്ചേക്കു

കേരുനിതാസ്ത്രജ്ജവമ്മവിനു

(മര)

ദേവി— (സന്തോഷത്താട്ടുടിട്ട്) ഇതാണരഹംമരു വന്നതുടണ്ണി.

രാജ— എന്നാൽ നമ്മുട്ടുവക്ഷ്യം ചെന്നതിരേപ്പുണ്ട് പോകതന്നെ.

വിക്ര— ഇതിലെ ഇതിലെ (എന്ന എപ്പുവര്ജം എൻറീട് കോൺഡിനേഷൻ നടപ്പിച്ച ചുറ്റി നടക്കുന്ന)

ചുജ്ജവമ്മാവു (പ്രവേശിച്ചുനോക്കി സന്തോഷത്താട്ടുടിട്ട്)

എന്നാഗമന്താൽശരേകളുവാത്ര

നന്ദിച്ചുകൊണ്ടിപ്പിജരാജരാജൻ

മനസ്സിൽത്തുംസിതചന്ദ്രികേശ്വരൻ
ചന്ദ്രംവിഴ്ത്തുന്നിതകാന്തിയോടും (20)
എപ്പാവദം (കണ്ട് യദോചിതമുപചാരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു)
ദേവി— ഈതു മരുകളായ കാണി നമ്മുഖിക്കുന്നു.

ഘൃഷ്ണ—

വത്സകാന്തിനിഗണ്യപ്രതിവദംവത്സിനോടൊക്കെമീ
പ്ലിശസപ്പജ്ഞതപ്പുണിച്ചന്നപതിയാംചന്ദ്രംവരത്തുന്നുജയിൽ
ഉത്സാഹവത്താടവാശംകാർക്കാരമിതംകാട്ടുബുത്തന്നേറ്റി
ഭസിച്ചാലുമതുംസമിജ്ഞകതിനാലുണ്ടായ്ക്കുമംഗളം [യഥാ
(എ) ന അന്നാരുചിജ്ഞനു)

ദേവി— (ഇങ്ങനിട് വിചാരം) അമ്മാമൻ വംശത്തു കാ
ഞ്ഞമാണ്. ഇപ്പിനേരാണ് ഗ്രീയമംഗാരം. കുപ്പം ഇതറിഞ്ഞുണക്കാ
ണ്ടും എന്നു മഹാജാവിനോട് സ്വല്പം ചെയ്തുകൊണ്ടു കോ
വിച്ഛു, സോദമിരയപ്പൂഖേയുള്ള ചന്ദ്രികയെപ്പിടിച്ചു ദിക്കില്ല
വഞ്ചിയും ഗ്രീക്കരം ചുപല്ലം ജനസിദ്ധമാണെന്നു വരയുന്നതു
ശരിയാണ്. ഇപ്പോൾ നൃനാഭവുംവന്നു. (ലജ്ജയോടകൂടിക്കു
പ്പും) അമ്മാമൻ വരയുന്നതോക്കു ഇവദേഹമായി സ്വീകരിച്ചു.
(രാജാവിനോട് സപകാന്ത്രമായിട്ട്) അമ്മാമൻ ദേഹംവന്നുമാം
ചെയ്യാൻഈ കാരണവും മറ്റും വാസ്തവിച്ചുകേട്ടാൽ കൊള്ളാമാം
യിരുന്നു.

രാജ— (ചുജ്ഞവമ്മാവിനോട്) ഇവിട്ടനു മാന്ത്രാണ്ഡിസ
നന്നായിട്ടുള്ള യുദ്ധത്തിൽ അപായഗ്രൂപ്പുഡേഹയി എന്നാതാനു
ഡാനിവിടെയുള്ളാളുള്ളൂടുക്കൊള്ളബിച്ചിരുന്നു.

ശര— അതിന്മുമ്പുംനീന്നു വരക്കൊള്ളുകയുണ്ടും സ്വച്ഛമാ
യിരിക്കും ഇവിട്ടുണ്ടും.

ചുജ്ഞ— ഉപ്പാപ്രതമാനന്നാല്ല ഈ പാവം എന്നു വി
ചാമിച്ചിരുന്നത്.

വിക്രി— (വിചാരം) എന്നു വിചാരിച്ചതിനെന്നതാണുകരം
അരഞ്ഞിനു വിചാരിക്കില്ലെല്ലു ചത്താളെ കണ്ടതുകൂടിയാൽ.

രാജ— അതുകൊണ്ട് അതു നാട്ടവിട്ടുപോയതിനീന്നു കാരം
നോ വാസ്തവിച്ചു കേട്ടാൽ കൊള്ളാം.

ചുജ്ഞ— പഠയാം—അറുന്ന വിജയസേനമധാരാജാവു മാത്രം

ബാധകനായിട്ടുള്ള യുദ്ധത്തിൽ എന്ന പടനായകനാക്കിനി ശ്രദ്ധിച്ചതിനും ശ്രദ്ധിച്ചതിനും അതു അനുസരിച്ചില്ലതും നമ്മുടെ പട്ടാളത്തിൽ എന്ന സകലവാന്വന്നായി താമസിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ള ത പറയേണ്ടതില്ലപ്പോൾ.

രാജ— എന്നപ്പു അണിപ്പിനെ താമസിപ്പുന്നതിനിടയിൽ ഗംഗാനിയായ ഇവിടുത്തലേയും അനന്തരാവക്ഷീ ദൈ പെൻക്കട്ടിലെ പ്രസവിച്ചുപ്പും അ പ്രസവത്തോടുള്ളടിത്തവന്നു മരിച്ചുംഡാഡി എന്നും കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

ചുമ്പി—

കുമാർപ്പുരാവായപേരിലെൻ്റെപ്രിയമമിച്ചുനാളുണ്ടനാഡാഡാർ കൂനിപിൽപ്പെട്ടുകൂടിച്ചുംസമയമാത്താബാഡേസന്റെന്നുപാർ ഭവനിപ്പുഷ്ടമദ്ദേശമിനുഞ്ഞാപ്പെട്ടുനാനതിൽത്താരുതോ റംബപ്പെട്ടുകഴിയബേസനയാട്ടനാമെന്നേക്കമിഞ്ഞേണ്ടഭാഗം ഒരു

ഈ വ്യസനത്തിനും ശക്തിക്കിലിനിക്കയുള്ളതിനുംനാഡാഡാർ തോന്നായ്ക്കാണേ ചരിത്രാനേപചികളായ ശ്രദ്ധാളാട്ടിട്ടും വാനുമം പാലിച്ച എന്നേയുള്ള. അരപ്പുകിൽ എന്നേക്കമാ.

മാത്രംബാഡേസനാട്ടസംഗമരഹമായതിക്കൽ

നോത്താൽമടക്കമതിനിപ്പുവെിപ്പുതാബന്നാ

പാത്താലിത്രംവിധിവിഭാഗാധാരംകണക്കി

പ്രോത്താബാവൻപചതിപിണ്ണചുത്തുനന്നെപറവി (രം)

അ അവമാനവ്യസനംകൊണ്ടും ഭായ്യും മരിച്ച ടിംബംകൊം ശ്രദ്ധാളാട്ടിട്ടും കൂട്ടിപ്പെട്ടുതു ചാടിപ്പോയിതോന്നു എന്നേ പറയേണ്ടു.

രാജ— എന്നാശലന്തിനാണിനിനെ പേശാന്തരം പോയതു ഇവിടുത്തവന്നു വന്ന പാക്കായിരുന്നില്ല. സപത്രാജ്യംപേരബെ അസ്ഥിംത. മാത്രംബാഡേസനിനും അരപ്പും ഇവിടുത്ത അരപ്പും കുറഞ്ഞുമായ രാജ്യം ബഹ്യത്കാരന്നു കൂട്ടുകേരിയതിനുംനും ഇവിടുത്തവന്നുയല്ല നിങ്ങൾ പാത്തിങ്ങന്നതും.

ചുമ്പി— അതോക്കെള്ളും, എന്നാലും ഒന്നു വിചാരിപ്പു കാണിപ്പുംനെയെക്കരബുലംനേരിട്ടപോരാട്ടകിൽ കാണിപ്പുംമുഖംപേരുകെപ്പാംകില്ലപ്പുംമാത്താബാഡേസന്റെപരം നാണിപ്പുംവടിനോടിയുക്കിയവമാനിച്ചുംകാലത്തിലി

യുംനാജ്ഞണവർക്കാങ്കിലെങ്ങിനെമുവംപെരിക്കുന്നനോക്കുന്തോ
എന്നതെന്ന വിചാരിച്ചുണ്ട് നാട്ടവിട്ടുപോയത്. [9]

രാജ— ശ്രദ്ധിയാണിത്— ഈ അവധാനം സഹിയ്ക്കാൻ വ
യോഗത്തുതയെന്ന—

ശശ— അതു മാത്രാബ്ദിപ്പേന്നു മഹാരാജാവുകൊന്ന
തും അതു രാജ്യം ഇവിടെനെത്തു കീഴടക്കിയതും കെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ—

പുജ്ജ— ഉവ്വു ചിന്ത്യം കടക്കുന്നതിനുംപിന്തുനെന്ന വ
ലക്ഷം പറയുന്നതു കെട്ട്—

ദേവി— അതു ഇവിടെനെത്തമക്കുള്ള എന്തുചെയ്തു—

പുജ്ജ (ക്ലീഡോട്ടുകൂടി) അവിടെനിന്നു ചാടിപ്പോകുന്നി
വസം താരു നിജുംനന്നായ തൊൻ ഒരു വേന്നത്തിന്റെ ഒരുത്തു
വാതിൽക്കലിട്ടുചൂഡായി എന്നു പറയേണ്ട്. പിന്നെനെത്ത
വിവരമൊന്നും തന്നെ ഇല്ല.

രാജ— അതു വേന്ന മാരകെടയാണെന്നുള്ളവിവരമുണ്ടോ.

പുജ്ജ— അതുവെയ്യു. രജനി എന്ന പേരായ ഒരു ക്ഷുഗ്രിയ
സ്ത്രീയുടെ വേന്നമാണ്. അവിടെപ്പുജ്ജംനാരാകമില്ല. നാലു വയ
സ്ഥാപായമായ ഒരു പെൺകുട്ടിമാത്രം ഉള്ള അതു അഭയം.

ദേവി— (സന്ദേഹത്തോടുകൂടി വിചാരം) എന്നാൽ അ
ഭയമുന്നോടുകൂടിയിൽക്കുമോ നമ്മുടെ ചാര്ലിക്!

രാജ— (സന്ദേഹത്തോടുകൂടി വിചാരം) മനസ്സു നിന്നു
സന്ദേഹപ്പുംനാണുകൂടി വകുകിട്ടി.

ഇദ്ദേഹംരജനിയുമേക്കാളുള്ളതു
ഞ്ഞട്ടേംശൈഖ്യാവണംപ്രത്തമാംപ്രായംനിന്നുചീടിലും
അദ്ദേഹംഗന്ധൈംതചാര്ലിക്കിയിചുറ്റുവുംവാനിയും
മാഡ്രാവംമദനന്തരണജ്ഞിലിനിമേലപ്പുംഫലിച്ചിട്ടും

കല— (വന്നിട്ട്) ദേവിയുടെ ഇപ്പുണ്ണോരലായാക്കുമെച്ചുള്ളു.

ദേവി— കലേ അതു രജനിയേയും ചാര്ലിക്കയേയും ചക്കംറി
കയേയും ഇന്നോട്ടുകൂടിക്കൊണ്ട് വരു.

കല— കല്പനയോരലു (എന്നപോയി).

പുജ്ജ— ഇവിടെയുണ്ടാരജനി.

ദേവി— ധൂണ്യാലിക്കാവതിയിലുള്ള രജനി എന്നാമമ്മയും

ചന്ദ്രികയെനം ചക്രവർത്തികയെനം രണ്ടുമകളിൽ ഇവിടെ വന്ന പഠനങ്ങൾ.

ഈ—ദേവിയുടെ ചിലവിനേലാണ് അക്ഷര്യ്ക്കിൽ രണ്ടുപേരും വില്ലോസം ചെയ്യുന്നത്. ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞാലപൂർത്തിയിലിക്കുന്ന കാലമാക്കുകൊണ്ട് അവരുടെ അവിടെനിന്നുണ്ടാക്കുന്ന വരുത്തി അഭിഷ്കരിക്കുന്ന ദേവി.

ചന്ദ്രി—(സന്ദേഹത്തോടുകൂടി വിചാരം) എന്നാൽ അതു ഒരിനിതനെന്നായിരിക്കാം ഈത്. ഒന്നു അതു സ്ഥീശ്വരം ചന്ദ്രിയും ഒന്നു കുറഞ്ഞ ചന്ദ്രിയും അപ്പെടെന്നായിരിക്കാം രണ്ടുമകളിലുംതും.

ഇനിക്കവല്ലാതെമനസ്സിലിപ്പോർ
ജുനിച്ചിട്ടുന്നബന്ധമോർ
നിന്നുംവിജ്ഞ മഹാമഹാവലിക്കം
മനസ്സുംവേം്പാതമസ്സക്കിയപ്പോൾ
(ഒന്ന്)

(അനന്തരം ചന്ദ്രി കയ്യും ചക്രവർത്തിയും രജനിയും കലായും പ്രവേശിക്കുന്ന.)

ചന്ദ്രി—(ലജ്ജയോടുകൂടി വിചാരം) എന്തിനെന്നാണെന്നു നിനി മഹാരാജാവിനോടുകൂടിയ ദേവിയുടെ മുഖത്തുനാശിന്നു.

നിന്നുംനിന്നുംവിന്നുവാംവേവിമുഖവാംഭോക്തവം
കാണാനോപാർമ്മാഡ്യുഡിസംമുപ്പാണയലജ്ജാല്പിജ്ഞാഡിഃണാഡ്യും
കംണിഡ്യുംതതോതുക്കവാൻമനസ്സിലേപറിഡ്യുമോക്കല്ലുന
ജ്ഞാനപ്പോന്നടക്കാണിട്ടുന്നതുമടിച്ചാലുംകണക്കാക്കമോ (ഒരു)

എന്തുകും അവരുടെ അടിത്തുചെലുക്കുതന്നു.

ചക്രവർത്തി—(വിചാരം) എന്തിനാണാവോ തെങ്ങെല്ലെ വിളി മുത. ഇണ്ണസ്കടമൊക്കെതന്നിന്നും സന്ദേഹമാവാറായി എന്നാണ് തോന്നുന്നത്.

രജ—(വിചാരം) ഇപ്പോൾതെന്തേപ്പേരി ദേവി. ഇതുവരെ ഏ നേതാ കു ബാധയായിരുന്ന ദേവിക്കു. അപ്പേക്കിൽ ഇംച്ചന്ത്രിക ദേ ഇന്തിനെ ചെയ്യുന്നു?

കല—(വിചാരം) കാഞ്ഞമൊക്കെ നേരേയാവരായി (എന്ന നാലുള്ളം അടിത്തചെന്ന അചാരം ചെയ്യുന്ന.)
ദേവി—വരു ചന്ദ്രികേ (എന്നവിടിച്ചടക്കലിരുന്ന.)

രാജ—പേരി ഇവർക്കാക്കു ഇരിയ്യുന്നവാദം കൊടുത്തു.

ദേവി—എല്ലാവരും ഇരിക്കവാനാണിവിട്ടു പറയുന്നത്.

എല്ലാവരും (ഇരിക്കുന്ന.)

ചുജ്ഞ—(ചാളിക്കു നേരക്കീടു വിചാരം) ഇവരെങ്കിൽ ചുറിയാണെന്നോന്നിൽ മനസ്സിലുള്ള സന്ദേശവും വാസ്തവ്യം പറയുന്നുണ്ട്. (ചക്രവർത്തിക്കു നോക്കീടു) പ്രശ്നസ്ഥാനത്തിന് ചുരുപ്പട്ടനേബാൾ എൻ്റെ മനസ്സിൽ നിന്നു പിമിന്തുപോയകാമ ദേവൻ ഇവരെക്കണ്ണട്ടോളിക്കുത്തുക്കിത്തുടങ്കിയശ്ലോ.

ചക്രവർ—(ചുജ്ഞവമ്മാവിനെന്നോക്കീടു വിചാരം) ചാളിക മുട്ട വിവാഹം കഴിഞ്ഞപ്പോതെ എന്നാൻ എൻ്റെ വിവാഹത്തി റാസമാറിപ്പു എന്നാലുള്ള സത്രത്തിനെ ഈ സുഖരംഘഷം അംസത്രമാക്കിണിക്കാമാ?

ചാളി—(ചുജ്ഞവമ്മാവിനെന്നോക്കീടു വിചാരം) ഇദ്ദേഹ തനിനെനക്കാണഡേബാൾ ഇനിക്ക് അനുപ്പന്നക്കാണഡേബാൾ മക്കാക്കു സഭാക്കു വിനായാദിക്കളിലൂടുക്കു ദാമ്പദാശാഭാബം. എന്നാണിത്?

ദേവി—(ജൈനിയോട്) അരന്മേ എന്നെന്നാണ ചോദിക്കുന്ന. ഈ ചാളിക്കു പ്രസവിലുത്താരാണ.

രജനി—അതുവാ ഇനിക്കുന്നപ്പു നിശ്ചയമില്ല. ഒക്കെ ദിവസം രാത്രി എൻ്റെ ഭവനത്തിന്റെ പുംതുവാതിൽക്കൽ കുട്ടിക്കരയു നീതു കേട്ട വാതിൽത്തുറന്ന നോക്കിയപ്പോൾ കിട്ടിയതാണിക്കുട്ടി.

ദേവി—(സന്ദേശവന്നേരാട്ടുകീടു) ഇപ്പോൾ അമ്മാമൻറെ മകളാണ ചാളിക എന്ന നിന്ത്യായി. എന്നാൻ അഭിഭൂതത്തി അഭിഭൂത ജന്തി എന്ന പരാത്തിയന്നതും സത്രമായി അണ്ടു. അഭിഭൂത തതി എൻ്റെ അമ്മാമന്നായ ഈ ചുജ്ഞവമ്മാജാവാണു നിന്റെ അനുഭവം. മരിച്ചപോയ അനന്തലക്ഷ്മീപ്രേമിയാണു അമ്മ. അ ക്ഷുന്നന നമ്മുടിക്കു.

ചാളി—(ആനന്ദാനുഖേട്ടുകീടു എൻ്റീറിടു) ഇതാ ചുജ്ഞിയായ ചാളിക നമ്മുടിക്കുന്ന (എന്ന അഭിഭൂത ചെയ്യുന്ന)

ചുജ്ഞ—(ആനന്ദാനുഖേട്ടുകീടു ചുജ്ഞിക്കാണിപ്പി ചുക്കാണ്ട്)

ധന്യനിന്നുമയേണ്ടിന്ത്യുംപ്രസവമൊട്ടുമരിച്ചുള്ളുമോബൈവയോ ശാൽ എന്നിനെപ്പറ്റിവിംറുന്നുനിന്നുനിജനാഗ്രഹവാതിൽക്കു

വിട്ടേൻ പിന്നെപ്പറ്റിയുള്ളകിലുമിച്ചുനന്നിതുമിയമുചെ
ണ്ണാ ക്ഷേമസ്ത്രമെന്നാലിതുവിധിനിയുംകൂട്ടിനന്നായ്ക്കേ.

(എയ അന്തരുമിച്ച പിടിച്ചേണിപ്പിക്കേണ)

മജാ— കേവലാ ഒരു നാട്ടകാക്കട കൂട്ടിയപ്പെന്ന ഇവഴിടെ
ഹന്മാദ്ദൈക്കാണെ എന്നെന്നും എപ്പോവകും ഉംഗിച്ചിങ്ങനു.

രംജീ— (ഒന്നിയോട്)

എന്നടെനന്നിനിയാണിവക്ഷിയാലുംജനിയാണിവമംക്കണമു.

(ദേവിയോട്)

എന്നപുഡേവിനിതാനെന്നമിവമംക്കടയോംശവിഹിന്നാജതെ,
എന്നാൽ എൻ വഴിയാത്രക്കീണം തീക്കാൻ പോട്ടേ.

(എന്ന എന്നിരും പ്രത്യേകിച്ചു ചക്കാവിക്കയെ ഗോകിപ്പോംവി)

ചക്കാ— (വിചംബ) ഇവിടെനിന്നു അദ്ദേഹം മാത്രം
പൊയുള്ള എക്കിലും ഇവിടെ ഞുള്ളവിലുംതന്ത്രംപാർലും തോന്നുന്ന
ണിനിയ്ക്കും.

ദേവി— (ഒജാവിനോട്) സദേശത്തോടും അമ്മാമൻ
തന്ന അധികംരേതാടും ഇവിടുന്ന തന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടും മു
ടി ഇം ചന്ദ്രികകയെ ഇവിടെ ഞുള്ളവിലുംതന്ത്രംപാർലും തോന്നുന്ന
വാദാണെന്നും.

രംജ— (സദേശാശ്വത്തോടും ലജ്ജയോടുംകൂടി) ദേവി പറ
ഞ്ഞാലെപ്പറ്റിനും എൻ തയ്യാറാണു.

ദേവി—ചന്ദ്രികയുടെ ഏകപിടിച്ചുരാജാവിനെന്ന് കയ്യിൽവജ്ജുണ.

ചന്ദ്രിക— (ലജ്ജിക്കുണ്ട്)

ശശക്കത്തുവും കലായും— ഉചിതമായി ദേവിചെയ്യുത.

രജനിയും ചക്കാവികയും— സദേശാശ്വത്തോടും ഇനിക്കൊ
നും അറിവാം വയ്ക്കുതേക്കണ്ണായി.

വിട്ടു— ഇനിക്കുമാത്രം അതു സദേശാശ്വത്തായില്ല.

ദേവി— എന്നാണതു? കേരംക്കട്ട.

വിട്ടു— മുംഖമന്നു വല്ലതും ദാനംചെയ്യു അനുവാദം വാ
ണിട്ടേവണ്ണേ ഇം വക മംഗളകമ്മദാം ചെയ്യാൻ. (കോദ്യ
തോടുകൂടി) എന്തിനെന്നും നേരേയുണ്ടാതെ. ഒക്കെ സ്ത്രീ തു

ധാന്മാവിപ്പുംകി. നായകനം അതിരെ ചേർത്തതെന്ന്. എന്നാണ് ധരണതിട്ട ഫലം. കഴിഞ്ഞില്ല കാഞ്ഞം. തൊനിതിനാ കിട്ടുതു ബുദ്ധിമുട്ടി. അവസ്ഥയാം വന്നപ്പോൾ ചീതയായി എന്നും വരയേണ്ടു.

ശശ— പുജ്ഞവമ്മാവുപോയപ്പോൾ ഈ വിദ്യാഗോമോന്മ കടന്നപറഞ്ഞതുടങ്ങി. അദ്ദേഹമുള്ളപ്പോൾ പുജ്ഞയൈക്കണ്ടു എലിയപ്പോലെ അടങ്കിയെത്തുനിയിക്കിയാൽ.

വിക്രി— അ വിദ്യാഗോക്കാണുന്നോപാർ ഇനിയുള്ളപ്പും ഒ പുലംതു പ്രത്മാനിമിജ്ഞേഭൂ എന്ന തോന്നകയാണ്. എന്തു കാട്ടാം.

ദേവി— ശ്രീനിധിക്കേണ്ട. വിവാഹത്തിന്റെ ക്രിയയോ നം കഴിഞ്ഞില്ലപ്പോ. അപ്പോളിം മുഹമ്മദനിട്ടതെന്ന വ കിഷം. എന്നാൽപോതെ.

വിക്രി— (സന്ദേഹത്തോടുകൂടി) ഒ ഷേഖര എന്നാൽമതി ഡാ രാജ്മാൻ സന്ദേഹമായി.

രാജ— തോനം ദേവിയുടെ അനവാസപ്രകാശം ഒരു കാഞ്ഞം നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു.

ദേവി— എന്നതാണെന്നു.

രാജ— ധരയാം.

ഭാരദ്വാംതന്നെന്നയദേഹവിയോഗമുലം
പാഠംകൂടിബാതുപ്പുജ്ഞവമ്മാജൻ
കാഞ്ഞംതന്നെക്കമവിട്ടുന്നതുവയായി
ബുംപ്പുജ്ഞവദേതാടചക്രാഖിക്കയൈക്കാട്ടപ്പോൾ.

ദേവി— കാഡോ ഇനിക്കതിസമ്മതം.

ചക്രാഖി— (ലജ്ജയോടുകൂടി വിചാരം) ഇതു ഉചിതമല്ല എന്നീമഹാരാജാവിനെപ്പോലെ അങ്ഗതെന്ന ഇല്ല.

ചന്ദ്രിക— (വിചാരം) ഇപ്പോളെ ഇനിക്കു സന്ദേഹം ഒപ്പണ്ണ മായുള്ളൂ.

രജ— ഇതു സന്ദേഹത്തിൽ സന്ദേഹം.

രാജ— അതുതെന്നയല്ല. വാസ്തവമായിട്ട് പുജ്ഞവമ്മാജാ വിനവക്കാശമുള്ള ധൂണ്ഡാക്കികാവതി മൃവന്നം അദ്ദേഹത്തിനു

സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടി, വിളക്കാട്ടപ്പാരം നിയമിച്ചു. എന്ന്
ബാശാക്കേരുവിനു ന മഹത്മദ്ദീപ്.

ഒരു—രാം പറമ്പണമിൽ. ഇപ്പിന്നെന്നാണോ ചെയ്യണ്ടത്.

പേരി—ഈ സന്ദേശത്തിന് പ്രതിഫലമായി ഞങ്ങളെ
നാണിവിട്ടുണ്ടിനിരയാഭിഷ്ടം ചെയ്യണ്ടത്.

രാജ—

പ്രാജ്ഞപ്രശ്നാഡിച്ഛന്മാടനിശംദ്രാധിച്ചിടംവെവിൽൻ
രാജ്ഞംനമുടുടക്കിശ്വാസിമുതനാക്കണാൻവിഷ്ണവിഡ്യാ
പുജുന്തപുജ്ഞവമ്പിന്നയുനാവന്നത്തിത്തരുഗ്രിയേ
ധോജപ്രീതിജയാടക്കിനിസൗഖ്യവിമേസനൃസ്ത്രംഭാജാക്കയും
എന്നാലും ഇതിമിജ്ഞട്ട് “അതവാസ്ത്രം”

ശ്രൂദാനും കുഞ്ചിത്തിനേംഭക്തിമിടംനാഗ്രാഹണംമെന്തതൻ
മദ്ദേപ്പുനും യമണിന്നാരഗികളിടംഞാരകക്കണ്ണിനെ
ബാലാമാദമിന്നക്കമാക്കിയിവമൊത്തംനാട്ടേറ്റുംതുറി
സിഖാനാപ്പുരാജജീയവസ്തുവടിവാടക്കിടണംമംഗളം

(എരിപ്പാവക്കം ഷോഡി)

നാലുമക്കും കഴിത്തു.

ശ്രൂദാനും

